

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

zo 6. októbra 2021 *

„Prístup k dokumentom – Rozhodnutie 2004/258/ES – Dokumenty súvisiace s prijatím programu riešenia krízovej situácie Banco Popular Español – Čiastočné zamietnutie prístupu – Výnimka týkajúca sa ochrany dôvernosti zasadnutí orgánov ECB s rozhodovacími právomocami – Dokumenty obsahujúce výsledok zasadnutí orgánov ECB s rozhodovacími právomocami – Povinnosť odôvodnenia – Výnimka týkajúca sa ochrany finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Únie alebo niektorého členského štátu – Výnimka týkajúca sa ochrany stability finančného systému v Únii alebo v niektorom členskom štáte – Výnimka týkajúca sa ochrany dôvernosti informácií, ktoré sú predmetom ochrany podľa práva Únie – Pojem dôverné informácie – Všeobecná domnienka dôveryhodnosti – Výnimky z povinnosti zachovávať služobné tajomstvo – Článok 47 Charty základných práv“

Vo veci T-827/17,

Aeris Invest Sàrl, so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko), v zastúpení: R. Vallina Hoset a E. Galán Burgos, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej centrálnej banke (ECB), v zastúpení: T. Filipova, D. Báez Seara a F. von Lindeiner, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Kottmann, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: É. Gippini Fournier, J. Rius, C. Ehrbar a A. Steiblytè, splnomocnení zástupcovia,

a

Banco Santander, S.A., so sídlom v Santanderi (Španielsko), v zastúpení: J. Rodríguez Cárcamo a A. Rodríguez Conde, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

* Jazyk konania: španielčina.

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutí Európskej centrálnej banky LS/MD/17/405, LS/MD/17/406 a LS/MD/17/419 zo 7. novembra 2017, ktorými sa zamieťa úplný prístup k niektorým dokumentom súvisiacim s prijatím programu riešenia krízovej situácie Banco Popular Español, S.A.,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda komory A. M. Collins, sudcovia V. Kreuschitz, Z. Csehi, G. De Baere (spravodajca) a G. Steinfatt,

tajomník: A. Juhász-Tóth, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. marca 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

Riešenie krízovej situácie Banco Popular Español, S.A.

- 1 Banco Popular Español, S.A. (ďalej len „Banco Popular“) bola úverová inštitúcia so sídlom v Španielsku, ktorá podliehala priamemu prudenciálnemu dohľadu Európskej centrálnej banky (ECB) podľa nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa ECB poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).
- 2 Dňa 6. júna 2017 ECB po konzultácii s Jednotnou radou pre riešenie krízových situácií (SRB) vykonala posúdenie otázky, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá (ďalej len „posúdenie FOLTF“), v súlade s článkom 18 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).
- 3 V ten istý deň správna rada Banco Popular informovala ECB, že dospela k záveru, že banka pravdepodobne zlyhá.
- 4 ECB ešte v ten istý deň oznámila SRB a Európskej komisii konečné znenie posúdenia FOLTF v súlade s článkom 18 ods. 1 tretím pododsekom nariadenia č. 806/2014.
- 5 ECB v posúdení FOLTF uviedla, že v priebehu posledných mesiacov sa likvidita Banco Popular výrazne zhoršila hlavne v dôsledku značného vyčerpania jej vkladovej základne.

- 6 ECB sa najmä s ohľadom na nadmerný úbytok vkladov, na rýchlosť, s akou došlo k úbytku hotovosti v Banco Popular, a na jej neschopnosť generovať iné zdroje likvidity domnievala, že existujú objektívne skutočnosti naznačujúce, že Banco Popular v blízkej budúcnosti pravdepodobne nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti. ECB z toho vyvodila záver, že Banco Popular sa považuje za zlyhávajúci subjekt alebo v každom prípade za subjekt, ktorý v blízkej budúcnosti pravdepodobne zlyhá, v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) a článkom 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.
- 7 Dňa 7. júna 2017 výkonné zasadnutie SRB prijalo na základe nariadenia č. 806/2014 rozhodnutie SRB/EES/2017/08 o programe riešenia krízovej situácie Banco Popular (ďalej len „program riešenia krízovej situácie“). Program riešenia krízovej situácie označuje ako adresáta Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond pre systematickú reštrukturalizáciu bánk, Španielsko).
- 8 Pred prijatím rozhodnutia o programe riešenia krízovej situácie sa v súlade s článkom 20 nariadenia č. 806/2014 uskutočnilo ocenenie Banco Popular. Súčasťou tohto ocenenia je prvá správa o ocenení z 5. júna 2017, ktorú vypracovala SRB na základe článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014, a druhá správa o ocenení zo 6. júna 2017, ktorú vypracoval nezávislý znalec na základe článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014. Tieto dve správy o ocenení sú pripojené k programu riešenia krízovej situácie.
- 9 Keďže SRB považovala podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 za splnené, rozhodla o začatí riešenia krízovej situácie Banco Popular. SRB sa tak domnievala po prvé, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, po druhé, že neexistujú iné opatrenia, ktoré by mohli v primeranej lehote zabrániť zlyhaniu Banco Popular, a po tretie, že vo verejnom záujme je nevyhnutné prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie vo forme nástroja odpredaja obchodnej činnosti Banco Popular.
- 10 Použitie nástroja odpredaja obchodnej činnosti spočívalo v prevode akcií Banco Popular nezatažených nijakými právami alebo prednostnými právami tretej osoby na Banco Santander, S.A. za kúpnu cenu vo výške 1 eura.
- 11 Dňa 7. júna 2017 Komisia prijala rozhodnutie (EÚ) 2017/1246, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15), a oznámila ho SRB.
- 12 V ten istý deň FROB v súlade s článkom 29 nariadenia č. 806/2014 prijal opatrenia nevyhnutné na vykonávanie programu riešenia krízovej situácie.
- 13 SRB na svojej internetovej stránke uverejnila oznámenie, v ktorom boli zhrnuté dôsledky programu riešenia krízovej situácie. Súhrnné oznámenie o programe riešenia krízovej situácie bolo tiež uverejnené 11. júla 2017 v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 222, 2017, s. 3). V tomto oznámení sa uvádza, že viac informácií o programe riešenia krízovej situácie možno nájsť na internetovej stránke SRB, a uvádza odkaz na tieto informácie vrátane nedôvernej verzie programu riešenia krízovej situácie. V ten istý deň bolo rozhodnutie 2017/1246 uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15).
- 14 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 18. septembra 2017 podala žalobkyňa, Aeris Invest Sàrl, žalobu o neplatnosť proti programu riešenia krízovej situácie. Táto žaloba bola zapísaná do registra pod číslom T-628/17. Dňa 10. októbra 2017 žalobkyňa podala tiež žalobu

o mimozmluvnú zodpovednosť proti SRB, ktorou sa domáha náhrady ujmy údajne vzniknutej v dôsledku prijatia programu riešenia krízovej situácie. Táto vec bola zapísaná do registra pod číslom T-714/17.

Žiadosti o prístup k dokumentom predložené žalobkyňou

- 15 Žalobkyňa pred prijatím programu riešenia krízovej situácie vlastnila akcie Banco Popular.
- 16 V období od 19. júna do 2. augusta 2017 žalobkyňa predložila tri žiadosti o prístup k dokumentom ECB v súlade s článkom 6 ods. 1 rozhodnutia Európskej centrálnej banky 2004/258/ES zo 4. marca 2004 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskej centrálnej banky (Ú. v. EÚ L 80, 2004, s. 42), zmeneného a doplneného jednak rozhodnutím Európskej centrálnej banky 2011/342/EÚ z 9. mája 2011 (Ú. v. EÚ L 158, 2011, s. 37) a jednak rozhodnutím Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/529 z 21. januára 2015 (Ú. v. EÚ L 84, 2015, s. 64), a dve žiadosti o prístup Banco de España (Španielska centrálna banka, Španielsko). Žiadosti adresované Španielskej centrálnej banke, ktoré sa týkali dokumentov, ktoré vypracovala alebo má v držbe ECB, boli v súlade s článkom 5 druhým pododsekom rozhodnutia 2004/258 postúpené ECB.
- 17 ECB prijala v reakcii na žiadosti žalobkyne o prístup k dokumentom štyri rozhodnutia, konkrétne rozhodnutie LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017, rozhodnutie LS/PT/2017/77 z 30. augusta 2017, rozhodnutie LS/PT/2017/71 z 31. augusta 2017 a rozhodnutie LS/PT/2017/74 z 1. septembra 2017.
- 18 V nadväznosti na tieto rozhodnutia žalobkyňa v súlade s článkom 8 ods. 2 rozhodnutia 2004/258 predložila Výkonnej rade ECB jedinú opakovanú žiadosť (ďalej len „opakovaná žiadosť“), v ktorej zhrnula všetky dokumenty, ku ktorým chcela získať úplný prístup, uvedené v rozhodnutiach ECB spomenutých v bode 17 vyššie.
- 19 Žalobkyňa tak požiadala najmä o prístup k týmto dokumentom:
  - utajené údaje týkajúce sa maximálnej výšky núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity (ďalej len „ELA“), skutočne poskytnutej sumy ELA, záruk, ktoré Banco Popular poskytla za poskytnutie tejto likvidity (ďalej len „poskytnuté záruky“), stavu likvidity a podielu vlastného kapitálu,
  - posúdenie FOLTF,
  - všetky dokumenty Španielskej centrálnej banky uvádzajúce denný (kladný alebo záporný) zostatok vkladov Banco Popular, teda tak výbery, ako aj vklady zrealizované od 1. januára do 6. júna 2017, ako aj všetky dokumenty úplne alebo čiastočne obsahujúce túto informáciu,
  - všetky dokumenty Španielskej centrálnej banky obsahujúce po prvé priemerný (kladný alebo záporný) zostatok vkladov Banco Popular, teda tak výbery, ako aj vklady zrealizované od 1. januára do 23. mája 2017, a po druhé denný (kladný alebo záporný) zostatok výberov Banco Popular od 1. januára do 23. mája 2017,
  - dokumenty, ktoré Banco Popular poskytla ECB a Španielskej centrálnej banke v rámci jednotného mechanizmu dohľadu (JMD) v období od 1. do 6. júna 2017 a ktoré sa týkali prijatia programu riešenia krízovej situácie zo strany SRB, najmä korešpondenciu, ktorú Banco Popular zaslala ECB 6. júna 2017, a subsidiárne list, ktorý Banco Popular zaslala ECB 6. júna 2017.

- 20 ECB odpovedala na opakovanú žiadosť tromi rozhodnutiami prijatými 7. novembra 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“).
- 21 Rozhodnutím LS/MD/17/405 zo 7. novembra 2017 (ďalej len „prvé napadnuté rozhodnutie“) ECB zamietla prístup k informáciám uvedeným v tretej a štvrtej zarážke bodu 19 vyššie. Podľa ECB sa na dokument obsahujúci tieto informácie vzťahuje všeobecná domnienka dôvernosti podľa článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, ktorá má za cieľ chrániť dôvernosť informácií, ktoré sú predmetom ochrany podľa práva Európskej únie.
- 22 ECB v tejto súvislosti uviedla, že v rámci svojej priebežnej činnosti prudenciálneho dohľadu zhromažďuje k dátumom konca vykazovacieho obdobia informácie o vkladoch týkajúce sa úverových inštitúcií, nad ktorými vykonáva priamy dohľad. Toto monitorovanie sa zvyčajne nevzťahuje na informácie o dennom (kladnom alebo zápornom) zostatku vkladov, teda tak výberov, ako aj vkladov, ani na informácie o schopnosti dotknutej úverovej inštitúcie kryť likviditu. V prípade Banco Popular začala ECB výnimočne zhromažďovať tieto informácie od 3. apríla 2017.
- 23 ECB uviedla, že dokument obsahujúci tieto informácie vypracovala v rámci svojej úlohy prudenciálneho dohľadu a jeho obsah bol zohľadnený pri príprave posúdenia FOLTF. Požadovaný dokument je teda súčasťou administratívnej dokumentácie týkajúcej sa priebežného prudenciálneho dohľadu nad Banco Popular a postupu FOLTF.
- 24 Na požadovaný dokument sa preto vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo upravená článkom 27 nariadenia č. 1024/2013, článkom 53 a nasl. smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338), a článkom 84 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190). Podľa ECB by jeho sprístupnenie mohlo poškodiť nielen Banco Popular, ale aj bankový systém vo všeobecnosti, lebo banky by už nemohli mať dôveru v to, že nimi poskytnuté informácie zostanú dôverné.
- 25 Rozhodnutím LS/MD/17/406 zo 7. novembra 2017 (ďalej len „druhé napadnuté rozhodnutie“) ECB zamietla prístup k informáciám uvedeným v prvej zarážke bodu 19 vyššie. Tieto informácie boli utajené v rámci čiastočného prístupu, ktorý ECB poskytla žalobkyni v nadväznosti na jej prvú žiadosť o prístup. Tento čiastočný prístup sa týkal týchto štyroch dokumentov:
- list guvernéra Španielskej centrálnej banky, nazvaný „Emergency liquidity assistance“, zaslaný 5. júna 2017 prezidentovi ECB,
  - následný list guvernéra Španielskej centrálnej banky, nazvaný „Emergency liquidity assistance“, zaslaný 5. júna 2017 prezidentovi ECB,
  - návrh Výkonnej rady ECB Rade guvernérov ECB, nazvaný „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“, z 5. júna 2017,

- zápisnica zo 447. zasadnutia Rady guvernérov ECB, ktoré sa uskutočnilo formou telekonferencie 5. júna 2017.
- 26 ECB rozhodla, že úplný prístup k týmto dokumentom nemožno poskytnúť z viacerých dôvodov. Po prvé na informácie v nich obsiahnuté, ktoré sa týkajú maximálnej výšky ELA a skutočne poskytnutej sumy ELA, sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážke rozhodnutia 2004/258, ktorá sa týka ochrany verejného záujmu týkajúceho sa dôvernosti zasadnutí orgánov ECB s rozhodovacími právomocami, výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. a) druhej zarážke tohto rozhodnutia, ktorá sa týka ochrany verejného záujmu týkajúceho sa finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Únie alebo niektorého členského štátu, a výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. a) siedmej zarážke tohto rozhodnutia, ktorá sa týka ochrany verejného záujmu týkajúceho sa stability finančného systému v Únii alebo v niektorom členskom štáte. Po druhé informácie obsiahnuté v požadovaných dokumentoch týkajúce sa poskytnutých záruk sú podľa ECB chránené aj výnimkou uvedenou v článku 4 ods. 2 prvej zarážke rozhodnutia 2004/258, ktorá sa týka ochrany obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby. Po tretie ECB sa domnievala, že informácie týkajúce sa stavu likvidity Banco Popular a jej podielov vlastného kapitálu sú chránené na základe výnimky uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, ktorá sa týka ochrany dôvernosti informácií, ktoré sú predmetom ochrany podľa práva Únie, a výnimky uvedenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke tohto rozhodnutia, ktorá sa týka ochrany obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby.
- 27 Pokiaľ ide o informácie o maximálnej výške ELA a o skutočne poskytnutej sume ELA, ECB uviedla, že zverejnenie týchto informácií môže konkrétne a skutočne narušiť menovú politiku a finančnú stabilitu, keďže diskrečná právomoc národných centrálnych bánk riešiť dočasné problémy s likviditou je zásadná pre finančnú stabilitu a je základným predpokladom účinnosti menovej politiky.
- 28 Podľa ECB riešenie krízovej situácie Banco Popular vo väčšej miere oslabilo španielsky finančný trh, pokiaľ ide o prípadné podobné prípady. Dôvera na trhu sa zhoršila najmä vo vzťahu k malým finančným inštitúciám. Zverejnenie informácií o maximálnej výške ELA a o skutočne poskytnutej sume ELA by mohlo rozduchať napätie vo vzťahu k finančným inštitúciám alebo dať priestor neopodstatneným špekuláciám o situácii Banco Santander. Navyše vzhľadom na to, že finančné trhy sú úzko prepojené, negatívny vývoj v Španielsku by mohol mať kaskádový efekt v ostatných členských štátoch, čo by v konečnom dôsledku mohlo mať nepriaznivé dopady na finančnú stabilitu Únie.
- 29 ECB okrem toho uviedla, že zverejnenie maximálnej výšky ELA a sumy ELA skutočne poskytnutej Banco Popular mohlo znížiť flexibilitu národných centrálnych bánk pri prispôsobovaní poskytovania ELA špecifickým okolnostiam budúcich prípadov. Zverejnenie týchto údajov by navyše mohlo vyvolať očakávania, že národné centrálné banky a ECB budú konať vždy rovnako, a to aj v situáciách, v ktorých by takýto prístup nebol odôvodnený.
- 30 Pokiaľ ide o poskytnuté záruky, ECB v podstate zdôraznila, že zverejnenie týchto údajov by ohrozilo účinnosť ELA ako nástroja na udržanie finančnej stability. Podľa ECB v prípade, keby sa poskytnuté záruky zverejňovali, banky by to odrádzalo od toho, aby vo vhodnom okamihu požiadali o ELA. Zverejnenie týchto informácií, hoci aj *ex post*, by navyše mohlo mať za následok zníženie flexibility národných centrálnych bánk pri zohľadňovaní širokej škály možných aktív, keďže znalosť prístupu, ktorý zaujali v minulosti, by vyvolala očakávania v súvislosti s typom

záruk, ktoré bude možné v budúcnosti akceptovať. Tým by sa znížila možnosť účinne reagovať na budúce problémy s likviditou a narušila účinnosť ELA ako nástroja na zachovanie finančnej stability.

31. Pokiaľ ide o informácie týkajúce sa stavu likvidity a podielov vlastného kapitálu Banco Popular, ECB uviedla, že patria do oblasti prudenciálneho dohľadu, a teda sú chránené predpismi o služobnom tajomstve a o dôvernosti uplatniteľnými v tejto oblasti, upravenými v článku 27 nariadenia č. 1024/2013 v spojení s článkom 53 a nasl. smernice 2013/36. Podľa ECB by zverejnenie týchto údajov viedlo ku špekuláciám subjektov na trhu o stave likvidity Banco Santander a jej potrebách financovania, čím by sa vytvoril neopodstatnený finančný tlak. Zverejnenie týchto informácií by teda mohlo poškodiť jednak verejný záujem, pokiaľ ide o stabilitu finančného systému Španielska a Únie, a jednak obchodné záujmy Banco Santander.
32. ECB napokon uviedla, že podľa jej názoru neexistuje prevažujúci verejný záujem, ktorý by umožnil neuplatniť výnimku uvedenú v článku 4 ods. 2 prvej zarážke rozhodnutia 2004/258. Domnievala sa, že záujem, na ktorý sa v prejednávanej veci odvoláva žalobkyňa, konkrétne jej postavenie bývalého akcionára, predstavuje súkromný záujem, ktorý nemôže prevážiť nad verejným záujmom chráneným týmto ustanovením.
33. Rozhodnutím LS/MD/17/419 zo 7. novembra 2017 (ďalej len „tretie napadnuté rozhodnutie“) ECB zamietla prístup k dokumentom uvedeným v druhej a piatej zarážke bodu 19 vyššie. ECB sa domnievala, že na tieto dokumenty sa vzťahuje všeobecná domnienka dôvernosti založená na výnimke uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, ktorá sa týka ochrany dôvernosti informácií, ktoré sú predmetom ochrany podľa práva Únie, a na výnimke uvedenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke tohto rozhodnutia, ktorá sa týka ochrany obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby.
34. ECB vysvetlila, že pokiaľ ide o úplné znenie posúdenia FOLTF a dokumentáciu, ktorú poskytla Banco Popular, teda informácie o jej kapitále a likvidite, údaje o podmienkach vyžadovaných na udelenie povolenia na výkon jej činnosti, ako aj komunikáciu, ktorú Banco Popular zaslala ECB v období od 1. do 6. júna 2017, tieto dokumenty sú súčasťou administratívnej dokumentácie týkajúcej sa priebežného prudenciálneho dohľadu a postupu posúdenia FOLTF.
35. Keďže táto administratívna dokumentácia súvisí s výkonom úlohy ECB ako orgánu prudenciálneho dohľadu, vzťahuje sa na ňu povinnosť zachovávať služobné tajomstvo a povinnosť zachovávať dôvernosť, ktoré sú uplatniteľné v tejto oblasti a sú upravené v článku 27 nariadenia č. 1024/2013, v článku 53 a nasl. smernice 2013/36 a v článku 84 smernice 2014/59.
36. Podľa ECB by sprístupnenie požadovaných dokumentov mohlo poškodiť nielen dotknutú úverovú inštitúciu, ale aj bankový systém vo všeobecnosti, keďže banky by viac nemohli mať dôveru v to, že informácie, ktoré poskytnú ECB na účely prudenciálneho dohľadu, zostanú dôverné.
37. Režim služobného tajomstva a dôvernosti umožňuje zverejnenie dôverných informácií len v súhrnnej alebo agregovanej forme tak, aby nebolo možné identifikovať dotknutú úverovú inštitúciu. Tento režim sa naďalej uplatňuje aj v prípade, že úverová inštitúcia bola predmetom riešenia krízovej situácie.
38. ECB ďalej uviedla, že požadované dokumenty obsahujú aj informácie o postavení Banco Popular na trhu a o jej aktívach a pasívach, ktorých zverejnenie by mohlo poškodiť obchodné záujmy Banco Popular a jej materského podniku Banco Santander. ECB sa predovšetkým domnievala, že

informácie, akými je posúdenie vplyvu likvidity Banco Popular na financovanie a prevádzkovú štruktúru jej dcérskej spoločnosti Banco Popular Portugal, sú z obchodného hľadiska citlivé a môžu viesť ku špekuláciám, ktoré nie sú založené na finančnej situácii a likvidite skupiny.

- 39 ECB napokon uviedla, že podľa jej názoru neexistuje prevažujúci verejný záujem, ktorý by umožnil neuplatniť výnimku uvedenú v článku 4 ods. 2 prvej zarážke rozhodnutia 2004/258. Domnievala sa, že záujem, na ktorý sa v prejednávanej veci odvoláva žalobkyňa, konkrétne jej postavenie bývalého akcionára, predstavuje súkromný záujem, ktorý nemôže prevážiť nad verejným záujmom chráneným týmto ustanovením.

II. Skutkový stav po podaní žaloby

- 40 V nadväznosti na rôzne odvolania, ktoré na odvolací výbor SRB podali viacerí bývalí akcionári vrátane žalobkyne a veritelia Banco Popular, SRB uverejnila na svojej internetovej stránke niektoré dokumenty týkajúce sa riešenia krízovej situácie Banco Popular.
- 41 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 6. februára 2018 žalobkyňa podala žalobu o neplatnosť rozhodnutia odvolacieho výboru SRB z 28. novembra 2017, ktorá bola zapísaná do registra pod číslom T-62/18.
- 42 Žalobkyňa potom 18. júla 2018 podala aj žalobu o neplatnosť rozhodnutia Európskej centrálnej banky LS/MD/18/141 z 8. mája 2018, ktorým ECB zamietla prístup k niektorým dokumentom týkajúcim sa riešenia krízovej situácie Banco Popular, ktoré nie sú predmetom tejto žaloby. Táto žaloba bola zapísaná do registra pod číslom T-442/18.
- 43 Dňa 14. júna 2018 spoločnosť Deloitte zaslala SRB správu o ocenení, ktoré uskutočnila na účely posúdenia, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie v prípade, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, podľa článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014 (ďalej len „ocenenie 3“).
- 44 Dňa 6. augusta 2018 SRB uverejnila na svojej internetovej stránke svoje stanovisko z 2. augusta 2018 k predbežnému rozhodnutiu SRB/EES/2018/132 o otázke, či je alebo nie je potrebné vyplatiť akcionárom a veriteľom dotknutým opatreniami na riešenie krízovej situácie Banco Popular náhradu, a o začatí konania vo veci práva byť vypočutý, ako aj nedôvernú verziu ocenenia 3. Dňa 7. augusta 2018 bolo oznámenie o stanovisku SRB z 2. augusta 2018 uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 277 I, 2018, s. 1).
- 45 Dňa 17. marca 2020 SRB prijala rozhodnutie SRB/EES/2020/52, ktorým stanovila, či má byť akcionárom a veriteľom dotknutým opatreniami na riešenie krízovej situácie vykonanými vo vzťahu k Banco Popular vyplatená náhrada. SRB v tomto rozhodnutí uverejnenom na jej internetovej stránke konštatovala, že akcionári a veritelia, ktorí boli dotknutí riešením krízovej situácie Banco Popular, nemajú nárok na vyplatenie náhrady z jednotného fondu na riešenie krízových situácií (SRF) podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014. Správa týkajúca sa tohto rozhodnutia bola 20. marca 2020 uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 91, 2020, s. 2).

III. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 46 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 27. decembra 2017 podala žalobkyňa žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 47 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň žalobkyňa podala žiadosť o prejednanie tejto veci v skrátrenom súdnom konaní v súlade s článkom 152 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. ECB predložila svoje pripomienky k tejto žiadosti v stanovenej lehote. Rozhodnutím z 26. januára 2018 Všeobecný súd (ôsma komora) zamietol žiadosť o prejednanie veci v skrátrenom súdnom konaní.
- 48 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 6. marca 2018 podali Banco Popular a Banco Santander návrhy na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov ECB.
- 49 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 11. apríla 2018 podala Komisia návrh na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov ECB.
- 50 Rozhodnutím zo 17. júla 2018 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu povolil vstup Komisie do konania ako vedľajšieho účastníka konania. Komisia predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania a hlavní účastníci konania predložili svoje pripomienky k tomuto vyjadreniu v stanovených lehotách.
- 51 Uzneseniami z 27. júla 2018 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu povolil vstup Banco Santander a Banco Popular do konania ako vedľajších účastníkov konania. Tieto banky predložili svoje vyjadrenia vedľajších účastníkov konania a hlavní účastníci konania predložili svoje pripomienky k týmto vyjadreniam v stanovených lehotách.
- 52 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 30. októbra 2018 Banco Santander informovala Všeobecný súd, že sa s účinnosťou od 28. septembra 2018 stala univerzálnym právnym nástupcom Banco Popular a že Banco Popular berie späť svoj návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník konania.
- 53 Žalobkyňa predložila pripomienky k späťvzatiu návrhu Banco Popular na vstup do konania ako vedľajší účastník konania v stanovenej lehote. ECB ani Komisia nepredložili pripomienky v tejto súvislosti.
- 54 Uznesením z 5. februára 2019 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vymazal z registra vstup Banco Popular do konania ako vedľajšieho účastníka konania a rozhodol, že Banco Santander znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobkyne, ktoré jej vznikli v súvislosti so vstupom Banco Popular do konania ako vedľajšieho účastníka konania. Rozhodol tiež, že ECB a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.
- 55 Rozhodnutím predsedu ôsmej komory z 1. augusta 2019 bolo konanie po vypočutí účastníkov konania prerušené v súlade s článkom 69 písm. b) rokovacieho poriadku až do prijatia konečného rozhodnutia vo veci, v ktorej bol medzitým vyhlásený rozsudok z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).

- 56 V dôsledku zmeny zloženia komôr Všeobecného súdu podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku bola prejednávacia vec pridelená tretej komore, v ktorej po tejto zmene zasadal sudca spravodajca.
- 57 Dňa 19. decembra 2019 Súdny dvor vyhlásil rozsudok ECB/Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). V nadväznosti na to sa pokračovalo v konaní v prejednávanej veci.
- 58 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 rokovacieho poriadku bola žalobkyňa vyzvaná, aby sa vyjadrila k dôsledkom, ktoré je podľa nej potrebné vyvodiť z rozsudku z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), pre prejednávajúcu vec, a ECB a Banco Santander boli vyzvané, aby predložili pripomienky k odpovedi žalobkyne.
- 59 V rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania upraveného v článku 89 rokovacieho poriadku boli žalobkyňa, ECB a Komisia vyzvané, aby písomne odpovedali na otázky položené Všeobecným súdom. Títo účastníci konania na ne odpovedali v stanovenej lehote.
- 60 Uznesením o nariadení vykonania dokazovania z 27. novembra 2020 Všeobecný súd nariadil ECB na základe jednak článku 24 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a jednak článku 91 písm. c) a článku 104 rokovacieho poriadku, aby predložila dokumenty, ku ktorým bol napadnutými rozhodnutiami zamietnutý prístup.
- 61 Všeobecný súd podľa článku 28 rokovacieho poriadku na návrh tretej komory rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.
- 62 Listom z 12. februára 2021 Banco Santander informovala, že z dôvodu zdravotnej krízy súvisiacej s COVID-19 nemôže vycestovať do Luxemburgu na pojednávanie, a požiadala o možnosť predniesť reč prostredníctvom videokonferencie. Rozhodnutím zo 17. februára 2021 predseda rozšírenej tretej komory vyhovel žiadosti Banco Santander.
- 63 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 4. marca 2021.
- 64 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutia,
  - uložil ECB povinnosť nahradiť trovy konania.
- 65 ECB podporovaná Komisiou a Banco Santander navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
  - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.

IV. Právny stav

- 66 Žalobkyňa uvádza na podporu svojej žaloby päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že ECB v napadnutých rozhodnutiach porušila článok 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258. V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že ECB v druhom napadnutom rozhodnutí porušila článok 4 ods. 1 písm. a) druhú a siedmu zarážku rozhodnutia 2004/258. Tretí žalobný dôvod smeruje k zrušeniu druhého a tretieho napadnutého rozhodnutia z dôvodu porušenia článku 4 ods. 2 prvej zarážky rozhodnutia 2004/258. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). V rámci piateho žalobného dôvodu, ktorý bol po prvýkrát uvedený v pripomienkach k vyjadreniam Komisie a Banco Santander ako vedľajších účastníkov konania, žalobkyňa tvrdí, že druhé napadnuté rozhodnutie je poznačené vadou porušenia povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o uplatnenie článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258.
- 67 Pred preskúmaním piatich žalobných dôvodov uvedených žalobkyňou bude potrebné overiť, či pretrváva predmet sporu a záujem žalobkyne na konaní.
- 68 Ďalej bude potrebné preskúmať znenie druhého napadnutého rozhodnutia. Na základe tejto analýzy bude potrebné zaoberať sa v prvom rade piatym a druhým žalobným dôvodom. V druhom rade bude preskúmaný prvý a prípadne tretí žalobný dôvod a napokon štvrtý žalobný dôvod.

A. O predmete sporu a o záujme žalobkyne na konaní

- 69 Banco Santander vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania upriamuje pozornosť Všeobecného súdu na skutočnosť, že od podania tejto žaloby boli niektoré dokumenty z veľkej časti uverejnené alebo budú čoskoro uverejnené na internetovej stránke SRB v nadväznosti na rozhodnutia jej odvolacieho výboru (pozri v tejto súvislosti bod 40 a nasl. vyššie). Banco Santander sa domnieva, že žaloba môže byť v dôsledku tejto skutočnosti bezpredmetná.
- 70 ECB a žalobkyňa spochybňujú tvrdenia Banco Santander.
- 71 Ako správne poznamenáva Banco Santander, súd rozhodol, že vedľajší účastník konania nie je oprávnený samostatne vzniesť námietku neprípustnosti, takže Všeobecný súd nie je povinný skúmať dôvody, ktoré uvádza výlučne vedľajší účastník konania, pokiaľ nejde o dôvody týkajúce sa verejného poriadku (rozsudky z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, EU:C:1993:111, bod 22, a z 13. decembra 2018, Post Bank Iran/Rada, T-559/15, EU:T:2018:948, bod 63).
- 72 V súlade s článkom 131 ods. 1 rokovacieho poriadku však v prípade, ak Všeobecný súd zistí, že žaloba sa stala bezpredmetnou, a preto už neexistuje dôvod rozhodnúť, môže z úradnej moci na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí účastníkov konania kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením.
- 73 Podľa ustálenej judikatúry musí záujem žalobcu na konaní vzhľadom na predmet žaloby existovať v okamihu podania žaloby, inak je takáto žaloba neprípustná. Tento predmet sporu, ako aj záujem na konaní musia pretrvávajúť až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, v opačnom prípade musí byť konanie zastavené, čo predpokladá, že žaloba môže svojím výsledkom priniesť prospech účastníkovi konania, ktorý ju podal (pozri rozsudok z 21. januára 2021, Leino-Sandberg/Parlament, C-761/18 P, EU:C:2021:52, bod 32 a citovanú judikatúru).

- 74 Pokiaľ ide o predmet sporu, Súdny dvor v bode 33 svojho rozsudku z 21. januára 2021, Leino-Sandberg/Parlament (C-761/18 P, EU:C:2021:52), pripomenul, že v oblasti prístupu verejnosti k dokumentom inštitúcií Únie zostáva predmet sporu zachovaný, pokiaľ dotknutá inštitúcia formálne nezrušila rozhodnutie, ktorým zamietla prístup k požadovanému dokumentu, a to aj keď bol dokument zverejnený treťou osobou.
- 75 Vzhľadom na to, že ECB formálne nezrušila napadnuté rozhodnutia, predmet tejto žaloby zostáva zachovaný.
- 76 Ďalej, pokiaľ ide o záujem žalobkyne na konaní, treba uviesť, že dokumenty týkajúce sa riešenia krízovej situácie Banco Popular, ktoré boli čiastočne alebo v celom rozsahu uverejnené na internetovej stránke SRB, sú: po prvé program riešenia krízovej situácie; po druhé prvá správa o ocenení z 5. júna 2017, ktorú vypracovala SRB na základe článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014; po tretie druhá správa o ocenení zo 6. júna 2017, ktorú vypracoval nezávislý znalec na základe článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014; po štvrté plán riešenia krízovej situácie z roku 2016; po piate list o predaji zo 6. júna 2017; po šieste rozhodnutie SRB z 3. júna 2017 o začatí procesu predaja Banco Popular; po siedme sprievodný list k rozhodnutiu SRB z 3. júna 2017 o začatí procesu predaja Banco Popular; po ôsme ocenenie 3; po deviate stanovisko SRB z 2. augusta 2018 k jej predbežnému rozhodnutiu o otázke, či je alebo nie je potrebné vyplatiť akcionárom a veriteľom dotknutým opatreniami na riešenie krízovej situácie Banco Popular náhradu a o začatí konania vo veci práva byť vypočutý; po desiate správa z roku 2017 o údajoch týkajúcich sa pasív; po jedenáste správa z roku 2017 o kritických funkciách a po dvanáste niektoré dokumenty prijaté od Banco Popular v rámci procesu súkromného predaja.
- 77 Treba konštatovať, že dokumenty uvedené v bode 76 vyššie nezahŕňajú dokumenty, ktoré sú predmetom tohto sporu, ako sú uvedené v bodoch 21 až 25 a 33 vyššie, čo žalobkyňa potvrdila tak písomne, ako aj na pojednávaní.
- 78 V každom prípade Súdny dvor uviedol, že v situácii, keď žalobkyňa získala len prístup k spornému dokumentu sprístupnenému treťou osobou a dotknutá inštitúcia jej naďalej zamietla prístup k požadovanému dokumentu, nemožno sa domnievať, že žalobkyňa získala prístup k uvedenému dokumentu, ani že by preto stratila záujem na zrušení predmetného rozhodnutia len z dôvodu tohto sprístupnenia. V takejto situácii si žalobkyňa naopak zachováva skutočný záujem na získaní prístupu k overenej verzii požadovaného dokumentu, ktorá zaručuje, že táto inštitúcia je jeho autorom a že tento dokument vyjadruje jej oficiálne stanovisko (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. januára 2021, Leino-Sandberg/Parlament, C-761/18 P, EU:C:2021:52, bod 48).
- 79 Keďže ECB na pojednávaní potvrdila, že od podania tejto žaloby nesprístupnila požadované dokumenty a že ich naďalej odmieta sprístupniť, treba dospieť k záveru, že žalobkyňa si zachovala záujem na konaní v rámci tejto žaloby.

B. O výklade druhého napadnutého rozhodnutia

- 80 Na úvod treba konštatovať, že existuje nesúlad medzi spôsobom, akým ECB zhrnula druhé napadnuté rozhodnutie vo svojich písomných podaniach predložených Všeobecnému súdu, a samotným znením tohto rozhodnutia. Tento nesúlad sa týka konkrétne otázky, na ktoré ustanovenia rozhodnutia 2004/258 sa ECB odvolala v rámci druhého napadnutého rozhodnutia na účely zamietnutia prístupu k jednotlivým druhom dotknutých informácií.

- 81 Najprv treba uviesť, že Všeobecný súd sa bude pri výklade obsahu druhého napadnutého rozhodnutia opierať o jeho anglickú verziu. Španielska verzia druhého napadnutého rozhodnutia totiž obsahuje poznámku „Traducción de cortesía (en caso de discrepancia prevalece la versión en inglés)“ [„Neoficiálny preklad (v prípade rozporu má prednosť anglická jazyková verzia)“]. Medzi účastníkmi konania je nesporné, že za autentickú verziu sa má považovať anglická verzia uvedeného rozhodnutia.
- 82 Ďalej treba pripomenúť, ako bolo uvedené v bode 25 vyššie, že druhé napadnuté rozhodnutie obsahuje čiastočné zamietnutie prístupu ku štyrom dokumentom obsahujúcim päť kategórií informácií, a to informácie o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA, o poskytnutých zárukách, o stave likvidity Banco Popular a o jej podieloch vlastného kapitálu. Druhé napadnuté rozhodnutie uplatňuje vo vzťahu k týmto piatim kategóriám informácií päť výnimiek z práva na prístup, ktoré sa prekrývajú v závislosti od druhu danej informácie.
- 83 ECB v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom na pojednávaní vysvetlila, že druhé napadnuté rozhodnutie sa podľa nej zakladá na výnimkách uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej, druhej a siedmej zarážke rozhodnutia 2004/258, pokiaľ ide o každú z piatich kategórií informácií, ku ktorým bol zamietnutý prístup (pozri bod 82 vyššie). Podľa ECB tento výklad potvrdzuje príloha B.1 vyjadrenia k žalobe, ktorá obsahuje tabuľku týkajúcu sa požadovaných dokumentov a dôvodov (čiastočného) nesprístupnenia uplatnených ECB a ktorá je neoddeliteľnou súčasťou druhého napadnutého rozhodnutia.
- 84 V reakcii na tvrdenia ECB žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že sa domnieva, že jej právo na obhajobu bolo porušené, keďže jej jednak nebola spolu s druhým napadnutým rozhodnutím oznámená aj príloha B.1 vyjadrenia k žalobe, a jednak znenie druhého napadnutého rozhodnutia nepotvrdzuje stanovisko ECB, podľa ktorého sa na päť kategórií informácií, ku ktorým bol zamietnutý prístup, vzťahujú všetky výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej, druhej a siedmej zarážke rozhodnutia 2004/258.
- 85 Po prvé treba konštatovať, že druhé napadnuté rozhodnutie má potvrdzovať rozhodnutie Európskej centrálnej banky LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017. Zo znenia tohto rozhodnutia z 11. augusta 2017 pritom vyplýva, že výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej, druhej a siedmej zarážke rozhodnutia 2004/258 sa vzťahujú len na informácie o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách a nevzťahujú sa na informácie o stave likvidity Banco Popular a o jej podieloch vlastného kapitálu.
- 86 Po druhé ECB v časti druhého napadnutého rozhodnutia, nazvanej „Information on the liquidity situation and the capital ratios of BPE“ („Informácie o stave likvidity a podieloch kapitálu BPE“), uvádza: „[i]n your confirmatory application you do not contest the ECB’s reasoning and arguments put forward as justification for the non-disclosure of the liquidity situation and the capital ratios of BPE“ („vo Vašej opakovanej žiadosti nespochybňujete odôvodnenie a dôvody, ktoré ECB uviedla na účely odôvodnenia nezverejnenia informácií o stave likvidity a podieloch kapitálu BPE“) a „[t]he Executive Board takes the view that such data are protected under Article 4(1)c (‘protected as such under Union law’) and the first indent of Article 4(2) (‘the commercial interests of a natural or legal person’) of Decision ECB/2004/3“ [„Výkonná rada zastáva názor, že tieto informácie sú chránené článkom 4 ods. 1 písm. c) (‘predmetom ochrany podľa práva Únie’) a prvou zarážkou článku 4 ods. 2 (‘obchodné záujmy právnickej alebo fyzickej osoby’) rozhodnutia ECB/2004/3“]. Tieto vety neponechávajú nijaký priestor na pochybnosti o tom, že na informácie o stave likvidity Banco Popular a jej podieloch kapitálu sa nevzťahujú výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej, druhej a siedmej zarážke rozhodnutia 2004/258.

- 87 Po tretie treba konštatovať, že v rozpore s tvrdeniami ECB nič v spise neumožňuje domnievať sa, že príloha B.1 vyjadrenia k žalobe je neoddeliteľnou súčasťou druhého napadnutého rozhodnutia.
- 88 Druhé napadnuté rozhodnutie totiž nespomína nijakú prílohu, ktorá by bola k nemu pripojená. Tabuľka obsiahnutá v prílohe B.1 sa zas týka troch napadnutých rozhodnutí a nie iba druhého napadnutého rozhodnutia, takže je pravdepodobné, že uvedená príloha bola pripravená na účely tejto žaloby.
- 89 Vzhľadom na tieto skutočnosti treba dospieť k záveru, že v rozpore s tým, čo tvrdila ECB vo svojich písomných podaniach predložených Všeobecnému súdu, ako aj na pojednávaní, druhé napadnuté rozhodnutie sa nezakladá na výnimkách uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej, druhej a siedmej zarážke rozhodnutia 2004/258, pokiaľ ide o každú z piatich kategórií informácií, ku ktorým bol zamietnutý prístup. Konkrétnejšie ECB v druhom napadnutom rozhodnutí zamietla prístup len k informáciám o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách, a to na základe článku 4 ods. 1 písm. a) prvej, druhej a siedmej zarážky rozhodnutia 2004/258. Prístup k informáciám o poskytnutých zárukách bol zamietnutý aj na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky rozhodnutia 2004/258. Naopak, pokiaľ ide o zamietnutie prístupu k informáciám o stave likvidity Banco Popular a jej podieloch kapitálu, druhé napadnuté rozhodnutie sa zakladá len na článku 4 ods. 1 písm. c) a na článku 4 ods. 2 prvej zarážke rozhodnutia 2004/258.

C. O piatom žalobnom dôvode, ktorý je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o uplatnenie článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 v druhom napadnutom rozhodnutí

- 90 Žalobkyňa vo svojich pripomienkach k vyjadreniam Komisie a Banco Santander ako vedľajších účastníkov konania uviedla žalobný dôvod založený na tom, že druhé napadnuté rozhodnutie je poznačené vadou nedostatku odôvodnenia v rozsahu, v akom ECB v tomto rozhodnutí neuvádza dôvody, prečo sa domnieva jednak, že na informácie o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážke rozhodnutia 2004/258, ktorá sa týka ochrany verejného záujmu týkajúceho sa dôvernosti zasadnutí orgánov ECB s rozhodovacími právomocami, a jednak, že sprístupnenie týchto informácií by mohlo konkrétne a skutočne poškodiť záujem chránený touto výnimkou.
- 91 Žalobkyňa sa na podporu tohto žalobného dôvodu odvoláva na rozsudok z 26. apríla 2018, Espírito Santo Financial (Portugal)/ECB (T-251/15, neuvverejnený, EU:T:2018:234). V tomto rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že ECB porušila svoju povinnosť odôvodnenia, keď jednak neuviedla dôvody, prečo dokumenty požadované v tejto veci patrili do oblasti upravenej výnimkou stanovenou v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážke rozhodnutia 2004/258, a jednak neuviedla odôvodnenie umožňujúce pochopiť a overiť, ako by prístup k predmetným dokumentom poškodil chránený záujem.

1. Úvodné pripomienky

- 92 Treba konštatovať, že žalobkyňa uviedla žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia až v pokročilom štádiu konania, konkrétne vo svojich pripomienkach k vyjadreniam Komisie a Banco Santander ako vedľajších účastníkov konania.

- 93 Je pritom potrebné pripomenúť, že v rámci žaloby o neplatnosť je žalobný dôvod založený na neexistencii alebo nedostatku odôvodnenia aktu dôvodom týkajúcim sa verejného poriadku, ktorý môže, či dokonca musí súd Únie uplatniť *ex officio*, a na ktorý sa teda môžu účastníci konania odvolať v ktoromkoľvek štádiu konania (rozsudky z 20. februára 1997, Komisia/Daffix, C-166/95 P, EU:C:1997:73, bod 25, z 13. decembra 2001, Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni/Komisia, T-45/98 a T-47/98, EU:T:2001:288, bod 125, a z 10. februára 2021, Şanlı/Rada, T-157/19, neuvverejnený, EU:T:2021:75, bod 34).
- 94 Navyše podľa ustálenej judikatúry povinnosť odôvodnenia aktu spôsobujúceho ujmu, ako je upravená v článku 296 druhom odseku ZFEÚ a zakotvená v článku 41 ods. 2 písm. c) Charty, vyplýva zo zásady dodržiavania práva na obhajobu a jej cieľom je jednak poskytnúť dotknutej osobe dostatočné informácie na to, aby zistila, či je akt dôvodný, prípadne či má vadu, ktorá by umožnila napadnúť jeho platnosť na súde Únie, a jednak umožniť tomuto súdu vykonať preskúmanie zákonnosti tohto aktu (pozri rozsudky z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 29 a citovanú judikatúru, a z 10. februára 2021, Şanlı/Rada, T-157/19, neuvverejnený, EU:T:2021:75, bod 36 a citovanú judikatúru).
- 95 Podľa ustálenej judikatúry tiež platí, že odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ sa má prispôbiť povahe predmetného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, a to spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatého opatrenia a príslušnému súdu vykonať svoju právomoc preskúmania [rozsudky z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na rybolov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 40; z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, bod 85, a z 27. januára 2021, KPN/Komisia, T-691/18, neuvverejnený, EU:T:2021:43, bod 161].
- 96 Ako bude uvedené ďalej, v prejednávanej veci zamietnutie ECB poskytnúť prístup k určitým informáciám na základe článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 nespĺňa tieto požiadavky.

2. O porušení povinnosti odôvodnenia

a) O nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o zamietnutie prístupu k informáciám o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách

- 97 Pokiaľ ide o uplatniteľný právny rámec práva na prístup k dokumentom ECB, treba najprv uviesť, že článok 1 druhý odsek ZEÚ zakotvuje zásadu otvorenosti rozhodovacieho procesu Európskej únie. V tejto súvislosti článok 15 ods. 1 ZFEÚ spresňuje, že s cieľom podporovať dobrú správu vecí verejných a zabezpečiť účasť občianskej spoločnosti dodržiavajú inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie v čo najväčšej možnej miere zásadu otvorenosti. Podľa odseku 3 prvého pododseku tohto článku každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v členskom štáte má právo na prístup k dokumentom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie bez ohľadu na ich nosič, ak sú splnené zásady a podmienky, ktoré sa vymedzia v súlade s týmto odsekom. Navyše podľa druhého pododseku tohto odseku všeobecné zásady a obmedzenia, ktoré vychádzajú z verejného alebo súkromného záujmu a upravujú právo na prístup k dokumentom, stanoví prostredníctvom nariadení Európsky parlament a Rada Európskej únie v súlade s riadnym legislatívnym postupom. V súlade s tretím pododsekom tohto odseku každá inštitúcia, orgán alebo úrad alebo agentúra zabezpečí transparentnosť svojej práce a zapracuje do svojho rokovacieho poriadku osobitné ustanovenia týkajúce sa prístupu k svojim

dokumentom v súlade s nariadeniami uvedenými v druhom pododseku uvedeného odseku. Podľa štvrtého pododseku tohto odseku sa tento odsek vzťahuje na Súdny dvor Európskej únie, Európsku centrálnu banku a Európsku investičnú banku (EIB) iba pri plnení ich administratívnych úloh.

- 98 Cieľom rozhodnutia 2004/258 tak je, ako uvádzajú jeho odôvodnenia 2 a 3, povoliť širší prístup k dokumentom ECB, než aký existoval v režime rozhodnutia ECB 1999/284/ES z 3. novembra 1998 o prístupe verejnosti k dokumentom a archívom ECB (Ú. v. ES L 110, 1999, s. 30), pri zabezpečení ochrany nezávislosti ECB a národných centrálnych bánk, ako aj dôvernosti určitých otázok týkajúcich sa plnenia úloh ECB.
- 99 Článok 2 ods. 1 rozhodnutia 2004/258 tak priznáva každému občanovi Únie a každej fyzickej alebo právnickej osobe s bydliskom alebo so sídlom v niektorom členskom štáte právo na prístup k dokumentom ECB s výhradou podmienok a obmedzení vymedzených v tomto rozhodnutí.
- 100 Toto právo podlieha určitým obmedzeniam z dôvodov verejného alebo súkromného záujmu. Konkrétnejšie rozhodnutie 2004/258 v súlade s jeho odôvodnením 4 upravuje vo svojom článku 4 režim výnimiek oprávňujúcich ECB zamietnuť prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho sprístupnením porušil jeden zo záujmov chránených odsekmi 1 a 2 tohto článku, alebo v prípade, ak tento dokument obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v rámci ECB alebo s národnými centrálnymi bankami.
- 101 Vzhľadom na to, že výnimky z práva na prístup stanovené v článku 4 rozhodnutia 2004/258 sa odchyľujú od práva na prístup k dokumentom, musia sa tieto výnimky vykladať a uplatňovať reštriktívne (rozsudky z 29. novembra 2012, Thesing a Bloomberg Finance/ECB, T-590/10, neuvverejnený, EU:T:2012:635, bod 41, a z 12. marca 2019, De Masia Varoufakis/ECB, T-798/17, EU:T:2019:154, bod 17).
- 102 Ďalej treba uviesť, že rozsudok z 26. apríla 2018, Espírito Santo Financial (Portugal)/ECB (T-251/15, neuvverejnený, EU:T:2018:234), na ktorý sa žalobkyňa odvoláva na podporu piateho žalobného dôvodu (pozri bod 91 vyššie), bol zrušený rozsudkom z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).
- 103 V rozsudku z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), Súdny dvor rozhodol, že vzhľadom na výlučnú právomoc zverenú Rade guvernérov ECB sa má článok 4 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2004/258 v spojení s článkom 10 ods. 4 druhou vetou Protokolu č. 4 o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a ECB, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ (ďalej len „štatút ESCB a ECB“), vykladať v tom zmysle, že chráni dôvernosť výsledku rokovaní Rady guvernérov, pričom nie je potrebné, aby zamietnutie prístupu k dokumentom, ktoré obsahujú tento výsledok, podliehalo podmienke, že zverejnenie tohto výsledku ohrozuje ochranu verejného záujmu [rozsudky z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, bod 43, a z 21. októbra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, neuvverejnený, EU:C:2020:845, bod 50].
- 104 Súdny dvor dodal, že podľa článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky a článku 7 ods. 1 rozhodnutia 2004/258 je generálny riaditeľ sekretariátu ECB povinný odmietnuť sprístupnenie výsledku rokovaní Rady guvernérov, okrem prípadu, že Rada guvernérov sa ho rozhodla úplne alebo

čiasťočne zverejniť [rozsudky z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, bod 44, a z 21. októbra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, neuvěřený, EU:C:2020:845, bod 51].

- 105 Súdny dvor z toho vyvodil záver, že rozhodnutie o zamietnutí sprístupnenia výsledku rokovaní Rady guvernérův je dostatočne odôvodnené samotným odkazom na článok 4 ods. 1 písm. a) prvú zarážku rozhodnutia 2004/258, pokiaľ ide o dokumenty, ktoré odrážajú výsledok týchto rokovaní [rozsudky z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, bod 46, a z 21. októbra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, neuvěřený, EU:C:2020:845, bod 53].
- 106 Žalobkyňa v odpovedi na výzvu Všeobecného súdu, aby sa vyjadrila k dôsledkom, ktoré je potrebné vyvodíť z rozsudku z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), uznáva, že tento rozsudok zrejme umožňuje ECB odchyliť sa od povinnosti odôvodniť svoje rozhodnutia vzhľadom na špecifické aspekty dôvernosti zasadnutí orgánův s rozhodovacími právomocami vyplývajúce zo štatútu ESCB a ECB. Žalobkyňa však zdôrazňuje, že odôvodnenie Súdneho dvora sa obmedzuje len na „dokumenty, ktoré odrážajú výsledok rokovaní orgánův ECB s rozhodovacími právomocami“.
- 107 Podľa ECB, ktorú v tejto súvislosti podporujú Komisia a Banco Santander, sa má piaty žalobný dôvod uvedený žalobkyňou zamietnuť na základe dôsledkov, ktoré je potrebné vyvodíť z rozsudku z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). ECB tak usudzuje, že si splnila povinnosť odôvodnenia jednoducho tým, že sa na účely odmietnutia prístupu k požadovaným informáciám odvolala na článok 4 ods. 1 písm. a) prvú zarážku rozhodnutia 2004/258.
- 108 Práve tieto skutočnosti je potrebné zohľadniť pri preskúmaní otázky, či ECB z právneho hľadiska dostatočne odôvodnila druhé napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa ním zamieťa prístup k určitým informáciám na základe výnimky uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258, ktorá sa týka ochrany verejného záujmu týkajúceho sa dôvernosti zasadnutí orgánův ECB s rozhodovacími právomocami.
- 109 Ako správne uvádza ECB, odôvodnenie druhého napadnutého rozhodnutia sa na účely zamietnutia prístupu k informáciám o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách obmedzuje len na odkaz na ustanovenie článku 4 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2004/258.
- 110 Žalobkyňa pritom správne tvrdí, že z judikatúry Súdneho dvora citovanej v bodoch 103 až 105 vyššie vyplýva, že zamietnutie prístupu podlieha povinnosti odôvodnenia, ktoré sa môže obmedziť len na jednoduchý odkaz na ustanovenie článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258, iba v prípade dokumentov, ktoré „odrážajú výsledok rokovaní Rady guvernérův“.
- 111 V prejednávanej veci treba konštatovať, že ECB nespresnila pri každom druhu informácie, ku ktorej zamieťa prístup na základe článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258, v ktorom dokumente sa táto informácia nachádza. Obmedzuje sa na všeobecné vyjadrenie, že tri druhy informácií, ku ktorým zamieťa prístup na základe ňou uplatnených výnimiek, sa nachádzajú v štyroch dokumentoch, ku ktorým poskytla čiastočný prístup, a to v liste guvernéra Španielskej centrálnej banky, nazvanom „Emergency liquidity assistance“, zaslanom 5. júna 2017 prezidentovi ECB, v následnom liste guvernéra Španielskej centrálnej banky, nazvanom „Emergency liquidity

assistance“, zaslanom 5. júna 2017 prezidentovi ECB, v návrhu Výkonnej rady ECB Rade guvernérov ECB, nazvanom „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“, z 5. júna 2017, a v zápisnici zo 447. zasadnutia Rady guvernérov ECB, ktoré sa uskutočnilo formou telekonferencie 5. júna 2017.

- 112 Spomedzi týchto štyroch dokumentov je pritom jediným dokumentom, ktorý má zjavne konštatovať výsledok rokovaní Rady guvernérov ECB, zápisnica z jej 447. zasadnutia, ktoré sa uskutočnilo formou telekonferencie 5. júna 2017. ECB v tejto súvislosti v rozhodnutí LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017, ktoré je potvrdené druhým napadnutým rozhodnutím, vysvetlila, že rozhodnutia Rady guvernérov o nevnosení námietok proti maximálnej výške ELA sú zaznamenané v zápisniciach zo zasadnutí tohto orgánu, ktoré sú podľa článku 10 ods. 4 štatútu ESCB a ECB dôverné na účely zachovania nezávislosti členov Rady guvernérov a účinnosti jej rozhodovacieho procesu.
- 113 Po nahliadnutí do dôverných verzií dotknutých štyroch dokumentov, ktoré ECB predložila v nadväznosti na opatrenie na vykonanie dokazovania uvedené v bode 60 vyššie, Všeobecný súd mohol konštatovať, že uvedená zápisnica obsahuje len jednu z troch informácií, ku ktorým bol zamietnutý prístup na základe článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258, a to maximálnu výšku pomoci ELA. Informácie o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách sú obsiahnuté v ostatných troch dokumentoch, ku ktorým ECB zamietla úplný prístup, a to v dvoch listoch guvernéra Španielskej centrálnej banky z 5. júna 2017 a v návrhu Výkonnej rady z 5. júna 2017.
- 114 V súlade s judikatúrou Súdneho dvora citovanou v bodoch 103 až 105 vyššie tak ECB z právneho hľadiska dostatočne odôvodnila svoje zamietnutie prístupu k informácii o maximálnej výške ELA v rozsahu, v akom sa táto informácia nachádza v zápisnici zo 447. zasadnutia Rady guvernérov, keďže tento dokument odráža výsledok rokovaní Rady guvernérov.
- 115 Treba však preskúmať, či ECB z právneho hľadiska dostatočne odôvodnila aj svoje zamietnutie prístupu k informáciám o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách v rozsahu, v akom sú tieto informácie obsiahnuté v ostatných troch dokumentoch.
- 116 ECB v odpovedi na otázku položenú v tejto súvislosti na pojednávaní uviedla, že podľa jej názoru sú oba listy guvernéra Španielskej centrálnej banky a návrh Výkonnej rady dokumentmi, ktoré umožňujú Rade guvernérov prijať informované rozhodnutie a z tohto dôvodu nevyhnutne súvisia s rokovaniami tohto orgánu. Z toho vyplýva, že ochrana dôvernosti výsledkov rokovaní Rady guvernérov podľa článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 v spojení s článkom 10 ods. 4 druhou vetou štatútu ESCB a ECB sa vzťahuje na všetky prípravné dokumenty predložené na účely rokovaní Rady guvernérov. ECB sa domnieva, že keď zamietla prístup k úplnému zneniu týchto dokumentov s odvolaním sa len na ustanovenie článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258, dodržala svoju povinnosť odôvodnenia v súlade s judikatúrou Súdneho dvora uvedenou v bodoch 103 až 105 vyššie.
- 117 Žalobkyňa odpovedala, že vzhľadom na to, že nemohla poznať dôvod, na ktorom sa zakladalo uplatnenie článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 na informácie utajené v listoch guvernéra Španielskej centrálnej banky a v návrhu Výkonnej rady, nemohla predložiť žalobný dôvod smerujúci k spochybneniu dôvodnosti uplatnenia tohto ustanovenia. Konkrétne

tvrdila, že výnimky z práva na prístup sa musia vykladať reštriktívne a že extenzívny výklad článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 v spojení s článkom 10 ods. 4 štatútu ESCB a ECB, ako ho navrhuje ECB, odporuje tomuto pravidlu.

- 118 Treba konštatovať, že oba listy guvernéra Španielskej centrálnej banky a návrh Výkonnej rady pochádzajú z obdobia pred zasadnutím Rady guvernérov, a teda neodrážajú výsledok rokovaní tohto orgánu. Z toho vyplýva, že článok 10 ods. 4 druhá veta štatútu ESCB a ECB sa na tieto dokumenty neuplatňuje, takže na ne nemožno uplatniť odôvodnenie Súdneho dvora uvedené v bodoch 103 až 105 vyššie.
- 119 Navyše ECB prislúcha predložiť odôvodnenie umožňujúce pochopiť a overiť jednak, či sa požadovaného dokumentu skutočne týka oblasť, na ktorú sa vzťahuje uvádzaná výnimka, a jednak, či potreba ochrany súvisiaca s touto výnimkou je skutočná (rozsudky z 12. septembra 2013, Besselink/Rada, T-331/11, neuverejnený, EU:T:2013:419, bod 99, a z 26. marca 2020, Bonnafous/Komisia, T-646/18, EU:T:2020:120, bod 24; pozri tiež analogicky rozsudok z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, EU:T:2005:143, bod 61).
- 120 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že rozhodnutie 2004/258 obsahuje výnimku z práva na prístup, a to článok 4 ods. 3, ktorá sa výslovne vzťahuje na dokumenty vypracované alebo prijaté ECB pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v rámci ECB (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. decembra 2020, De Masi a Varoufakis/ECB, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, body 66 až 79).
- 121 Neexistencia akéhokoľvek odôvodnenia tak v rozhodnutí LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017, ako aj v druhom napadnutom rozhodnutí, ktoré by vysvetľovalo, z akého dôvodu sa na zamietnutie úplného prístupu k listom guvernéra Španielskej centrálnej banky a k návrhu Výkonného výboru v rozsahu, v akom tieto dokumenty obsahujú informácie o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách, vzťahovala výnimka uvedená v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážke rozhodnutia 2004/258, bránila žalobkyni v tom, aby pochopila dôvody zamietnutia prístupu k týmto informáciám a, ako sama tvrdí, predložila žalobný dôvod smerujúci k spochybneniu dôvodnosti uplatnenia článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 na uvedené dokumenty.
- 122 Ako bolo uvedené v bode 116 vyššie, ECB až na pojednávaní spresnila, že podľa jej názoru sú listy guvernéra Španielskej centrálnej banky a návrh Výkonného výboru nevyhnutným podkladom pre rokovania Rady guvernérov, takže v súlade s judikatúrou Súdneho dvora uvedenou v bodoch 103 až 105 vyššie je zamietnutie prístupu k niektorým informáciám obsiahnutým v týchto dokumentoch možné odôvodniť jednoducho len odvolaním sa na ustanovenie článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258.
- 123 Podľa ustálenej judikatúry však odôvodnenie musí byť v zásade oznámené dotknutej osobe v rovnakom čase ako rozhodnutie, ktoré jej spôsobuje ujmu. Chýbajúce odôvodnenie totiž nemožno napraviť tým, že dotknutá osoba sa s dôvodmi rozhodnutia oboznámi počas konania pred súdmi Únie (rozsudky z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 149; z 19. júla 2012, Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia, C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 74, a z 10. septembra 2019, Trasys International a Axianseu – Digital Solutions/EASA, T-741/17, EU:T:2019:572, bod 53).

- 124 Je teda potrebné vyhovieť žalobnému dôvodu založenému na nedostatku odôvodnenia druhého napadnutého rozhodnutia, ktoré zamietá prístup k informáciám o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách na základe článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258, v rozsahu, v akom sú tieto informácie obsiahnuté v liste guvernéra Španielskej centrálnej banky, nazvanom „Emergency liquidity assistance“, zaslanom 5. júna 2017 prezidentovi ECB, v následnom liste guvernéra Španielskej centrálnej banky, nazvanom „Emergency liquidity assistance“, zaslanom 5. júna 2017 prezidentovi ECB a v návrhu Výkonnej rady ECB Rade guvernérov ECB, nazvanom „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“, z 5. júna 2017.
- 125 Ešte pred určením dôsledkov tohto nedostatku odôvodnenia druhého napadnutého rozhodnutia bude pritom potrebné preskúmať, či ostatné výnimky, na ktoré sa odvoláva ECB a ktorých dôvodnosť žalobkyňa spochybňuje v rámci druhého žalobného dôvodu, môžu odôvodniť zamietnutie prístupu k informáciám o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách.

b) O nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o zamietnutie prístupu k výsledku hlasovania Rady guvernérov

- 126 Na základe dôvernej verzie zápisnice zo 447. zasadnutia Rady guvernérov ECB, ktoré sa uskutočnilo formou telekonferencie 5. júna 2017, Všeobecný súd konštatoval, že ECB zamietla prístup k informácii obsahujúcej v uvedenom dokumente, ktorá nebola zahrnutá do jednej z piatich kategórií informácií, ku ktorým druhé napadnuté rozhodnutie výslovne zamietá prístup (pozri bod 82 vyššie). Tou informáciou je výsledok hlasovania Rady guvernérov. Táto informácia sa netýka ani maximálnej výšky ELA, ani skutočne poskytnutej sumy ELA, ani poskytnutých záruk, ani stavu likvidity Banco Popular, ani jej podielov vlastného kapitálu. Treba sa totiž domnievať, že výsledok hlasovania predstavuje špecifickú informáciu, ktorú treba odlišovať od informácií týkajúcich sa obsahu rokovaní, ktoré predchádzali tomuto hlasovaniu.
- 127 Na pojednávaní ECB, podporovaná v tejto súvislosti Komisiou, v odpovedi na otázku týkajúcu sa neexistencie akejkoľvek zmienky o výsledku hlasovania odpovedala, že bez ohľadu na to, že výslovne neuviedla, že zamietá prístup aj k tomuto druhu informácie, považuje svoje zamietnutie prístupu k tejto informácii za dostatočne odôvodnené v rozsahu, v akom sa na účely zamietnutia úplného prístupu k zápisnici zo 447. zasadnutia Rady guvernérov odvolala na uplatnenie článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258.
- 128 Prístup navrhovaný ECB by pritom viedol k extenzívnemu výkladu toho, čo predstavuje „výsledok rokovaní“ Rady guvernérov, keďže výsledok rokovaní Rady guvernérov by automaticky zahrňal výsledok hlasovania tohto orgánu. Takýto extenzívny výklad by bol teda dôvodom na to, aby bola povinnosť odôvodnenia, ktorú má ECB v prípade zamietnutia prístupu k dokumentu obsahujúcemu výsledok hlasovania Rady guvernérov, obmedzená v súlade s judikatúrou Súdneho dvora uvedenou v bodoch 103 až 105 vyššie.
- 129 Ako však správne uviedla žalobkyňa na pojednávaní, takýto prístup by bol v príkrom rozpore so zásadou, podľa ktorej sa výnimky z práva na prístup musia vykladať reštriktívne (pozri body 101 a 117 vyššie).
- 130 ECB teda mala odôvodniť uplatnenie článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 na zamietnutie prístupu k výsledku hlasovania Rady guvernérov takým spôsobom, ktorý by žalobkyni umožnil posúdiť jeho dôvodnosť.

131 Keďže druhé napadnuté rozhodnutie neuvádza ani zmienku o informácii týkajúcej sa výsledku hlasovania Rady guvernérov, je poznačené vadou nedostatku odôvodnenia a je potrebné ho v tomto bode zrušiť.

D. O druhom žalobnom dôvode, ktorý je založený na porušení článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážky rozhodnutia 2004/258 v druhom napadnutom rozhodnutí

132 Na podporu svojho druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že ECB v druhom napadnutom rozhodnutí porušila článok 4 ods. 1 písm. a) druhú zarážku rozhodnutia 2004/258, ktorá sa týka ochrany verejného záujmu týkajúceho sa finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Únie alebo niektorého členského štátu, a článok 4 ods. 1 písm. a) siedmu zarážku toho istého rozhodnutia, ktorá sa týka ochrany verejného záujmu týkajúceho sa stability finančného systému v Únii alebo v niektorom členskom štáte, a to v rozsahu, v akom v ňom nesprávne tvrdí, že zverejnenie informácie o využití ELA zo strany Banco Popular v dňoch predchádzajúcich riešeniu jej krízovej situácie, ako aj informácií o stave likvidity a podieloch kapitálu by mohlo oslabiť účinnosť menovej politiky a ohroziť finančnú stabilitu v Únii alebo v niektorom členskom štáte.

133 Žalobkyňa síce pripúšťa, že ECB disponuje širokou mierou voľnej úvahy pri rozhodovaní o tom, či je ohrozený verejný záujem týkajúci sa finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Únie alebo členského štátu, tvrdí však, že ECB sa v prejednávanej veci dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže požadované dokumenty sa netýkajú finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Únie alebo členského štátu.

134 Po prvé žalobkyňa nepožiadala o informácie týkajúce sa všeobecnej politiky, ale len o informácie týkajúce sa konkrétnej záležitosti obmedzenej na určitú finančnú inštitúciu, a to Banco Popular, za konkrétne obdobie, a to za obdobie, v ktorom SRB riešila jej krízovú situáciu. Podľa zásady, v zmysle ktorej sa výnimky z práva na prístup musia vykladať reštriktívne, žiadosť žalobkyne o prístup by sa nemala vykladať príliš extenzívne ako žiadosť o prístup k údajom týkajúcim sa finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Únie alebo členského štátu.

135 Po druhé informácie požadované žalobkyňou sa netýkajú Únie alebo niektorého členského štátu, ale stavu likvidity Banco Popular.

136 Po tretie požadované informácie nemajú všeobecný charakter, ale sú naopak veľmi špecifické. Týkajú sa veľmi konkrétneho a obmedzeného obdobia, a to dní predchádzajúcich riešeniu krízovej situácie Banco Popular, a konkrétnej situácie Banco Popular. Informácie analyzované v rámci druhého napadnutého rozhodnutia, t. j. maximálna výška ELA, skutočne poskytnutá suma ELA, poskytnuté záruky, ako aj stav likvidity a podiely vlastného kapitálu Banco Popular, neodhaľujú všeobecnú politiku Únie. V dôsledku toho by zverejnenie týchto informácií mohlo len ťažko ovplyvniť účinnosť menovej politiky a finančnú stabilitu Únie.

137 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že jej žiadosť o prístup je v súlade so zásadou proporcionality, lebo sa týka výlučne informácií, ktoré by jej umožnili pochopiť údajné problémy s likviditou Banco Popular, ktoré viedli k riešeniu jej krízovej situácie.

138 ECB spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

1. O neúčinnosti druhého žalobného dôvodu

- 139 ECB tvrdí, že druhý žalobný dôvod je neúčinný v rozsahu, v akom sa žaloba formálne týka výnimiek podľa článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážky rozhodnutia 2004/258, ale predložené tvrdenia sa týkajú len druhej zarážky článku 4 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2004/258.
- 140 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že formulácia druhého žalobného dôvodu by v záujme jeho ľahšieho pochopenia určite mohla byť jasnejšia. V bode 48 žaloby žalobkyňa tvrdí, že druhé napadnuté rozhodnutie je na účely zamietnutia prístupu najmä k informáciám „týkajúcim sa stavu likvidity a podielov kapitálu“ založené na článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážke rozhodnutia 2004/258. Ako pritom bolo konštatované v bode 85 vyššie, prístup k týmto informáciám bol zamietnutý len na základe článku 4 ods. 1 písm. c) a článku 4 ods. 2 prvej zarážky rozhodnutia 2004/258. Druhý žalobný dôvod je teda neúčinný v rozsahu, v akom sa týka tejto kategórie informácií, ku ktorým sa druhým rozhodnutím zamieta prístup.
- 141 Ďalej, pokiaľ ide o otázku, či druhý žalobný dôvod predložený žalobkyňou smeruje k spochybneniu uplatnenia tak článku 4 ods. 1 písm. a) druhej zarážky rozhodnutia 2004/258, ako aj článku 4 ods. 1 písm. a) siedmej zarážky tohto rozhodnutia, treba konštatovať, že argumentácia žalobkyne, ako je uvedená najmä v bode 55 žaloby, jasne smeruje k spochybneniu skutočnosti, že ECB vychádzala z dvoch výnimiek, ktoré majú veľmi široký politický a geografický rozsah, zatiaľ čo požadované informácie sa týkajú veľmi špecifického prípadu jedinej banky. Tvrdenie ECB, že druhý žalobný dôvod je v tomto ohľade neúčinný, treba preto zamietnuť.
- 142 Napokon treba pripomenúť, že v bode 124 vyššie bolo konštatované, že pokiaľ ide informácie o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách, druhé napadnuté rozhodnutie nie je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené v rozsahu, v akom sa tieto informácie nachádzajú v liste guvernéra Španielskej centrálnej banky, nazvanom „Emergency liquidity assistance“, zaslanom 5. júna 2017 prezidentovi ECB, v následnom liste guvernéra Španielskej centrálnej banky, nazvanom „Emergency liquidity assistance“, zaslanom 5. júna 2017 prezidentovi ECB a v návrhu Výkonnej rady ECB Rade guvernérov ECB, nazvanom „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“, z 5. júna 2017. Druhý žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa týka týchto informácií, teda nie je neúčinný.
- 143 Druhý žalobný dôvod je však neúčinný v rozsahu, v akom sa týka zamietnutia prístupu k informácii o maximálnej výške ELA, ktorá je obsiahnutá v zápisnici zo 447. zasadnutia Rady guvernérov. Vzhľadom jednak na to, že v bode 114 vyššie bolo konštatované, že druhé napadnuté rozhodnutie je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o zamietnutie prístupu k uvedenej informácii v rozsahu, v akom sa nachádza v zápisnici zo 447. zasadnutia Rady guvernérov, a jednak na to, že žalobkyňa nepredložila žalobný dôvod, ktorého cieľom bolo meritórne spochybníť uplatnenie článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 zo strany ECB, treba konštatovať, že zamietnutie prístupu k informácii o maximálnej výške ELA, ktorá je obsiahnutá v zápisnici zo 447. zasadnutia Rady guvernérov, je touto výnimkou odôvodnené. Všeobecný súd však pre úplnosť preskúma dôvodnosť druhého žalobného dôvodu, aj pokiaľ ide o túto informáciu.

2. O dôvodnosti druhého žalobného dôvodu

- 144 Druhý žalobný dôvod sa v podstate zakladá na dvoch výhradách. V rámci prvej výhrady žalobkyňa vytýka ECB, že považovala požadované informácie za informácie patriace do pôsobnosti výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážke rozhodnutia 2004/258. Svojou

druhou výhradou spochybňuje, že zverejnenie požadovaných informácií v rozsahu, v akom sa týkajú výlučne konkrétnej situácie Banco Popular, ohrozuje účinnosť menovej politiky a finančnú stabilitu.

a) O prvej výhrade, ktorá je založená na tom, že požadované informácie nepatria do pôsobnosti článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážky rozhodnutia 2004/258

- 145 V rámci svojej prvej výhrady žalobkyňa tvrdí, že výnimky z práva na prístup sa musia vykladať a uplatňovať reštriktívne, takže sa nemožno domnievať, že žiadosť o prístup k informáciám o Banco Popular sa má vykladať ako žiadosť týkajúca sa finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Únie alebo členského štátu, resp. stability finančného systému v Únii alebo v členskom štáte. Uvedené informácie sa teda netýkajú Únie alebo niektorého členského štátu, ale len stavu likvidity konkrétnej finančnej inštitúcie, a to Banco Popular. Okrem toho sa týkajú len veľmi konkrétneho obdobia a veľmi špecifického prípadu. Tieto informácie sa teda nevzťahujú na všeobecnú politiku Únie, ale len na konkrétnu situáciu Banco Popular.
- 146 Ako správne tvrdí žalobkyňa, súd už rozhodol, že vzhľadom na to, že výnimky z práva na prístup stanovené v článku 4 rozhodnutia 2004/258 sa odchyľujú od práva na prístup k dokumentom, musia sa tieto výnimky vykladať a uplatňovať reštriktívne (rozsudky z 29. novembra 2012, *Thesing a Bloomberg Finance/ECB*, T-590/10, neverejnený, EU:T:2012:635, bod 41; z 27. septembra 2018, *Spiegel-Verlag Rudolf Augstein a Sauga/ECB*, T-116/17, neverejnený, EU:T:2018:614, bod 22, a z 12. marca 2019, *De Masi a Varoufakis/ECB*, T-798/17, EU:T:2019:154, bod 17).
- 147 Hoci je pritom pravda, že cieľom opakovanej žiadosti nebolo získať prístup k informáciám týkajúcim sa výslovne menovej politiky alebo finančnej stability Únie alebo niektorého členského štátu, nemožno z toho vyvodíť, že informácie, ktoré ECB označila za relevantné vo vzťahu k tejto žiadosti, sa skutočne obmedzujú len na konkrétnu situáciu Banco Popular.
- 148 Tak z rozhodnutia LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017, ako aj z druhého napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že informácie týkajúce sa maximálnej výšky ELA, skutočne poskytnutej sumy ELA a poskytnutých záruk sú súčasťou veľmi špecifického regulačného kontextu, ktorý je založený na úvahách týkajúcich sa stability cien, menovej politiky a finančnej stability Únie, takže charakter týchto informácií nutne presahuje špecifický prípad jednej úverovej inštitúcie.
- 149 Pokiaľ ide po prvé o informácie o maximálnej výške ELA a o skutočne poskytnutej sume ELA, rozhodnutie LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017 najprv dostatočne podrobným spôsobom uvádza regulačný rámec uplatniteľný na poskytovanie tejto pomoci, pričom rozlišuje povahu takéhoto úveru od štandardných peňažných operácií. ECB predovšetkým vysvetľuje, že za poskytnutie ELA v zásade ako jedinú zodpovedajú národné centrálné banky v súlade s vnútroštátnym právom. Ďalej uvádza, že ECB neschvaľuje a neprijíma rozhodnutia o poskytnutí ELA, ale jej právomoc sa na základe článku 14.4 štatútu ESCB a ECB obmedzuje na posúdenie, či môže poskytnutie ELA v konkrétnom prípade zasahovať do cieľov a úloh Eurosystemu. V tejto súvislosti uvádza, že v rámci Eurosystemu je na účely výkonu tejto právomoci k dispozícii systém výmeny informácií medzi národnými centrálnymi bankami a ECB. ECB napokon uvádza, že zverejnenie maximálnej výšky ELA a skutočne poskytnutej sumy ELA *ex post* by mohlo znížiť flexibilitu národných centrálnych bánk pri prispôbovaní operácie ELA špecifickým okolnostiam v budúcich prípadoch. Takéto zverejnenie by totiž vyvolalo očakávanie, že ECB bude pri budúcich zásahoch konať rovnako, aj keď to nebude odôvodnené. To by mohlo viesť k neopodstatneným

špekuláciám na trhu, čím by sa obmedzila právomoc Rady guvernérov posúdiť, či zamýšľaná operácia ELA zasahuje do cieľov a úloh Eurosystemu, keďže musí tiež zohľadniť účinky zverejnenia na finančnú stabilitu a v konečnom dôsledku na menovú politiku.

- 150 Druhé napadnuté rozhodnutie výslovne odkazuje na podrobný prehľad regulačného rámca uplatniteľného na poskytovanie ELA, ako je uvedený v bode 149 vyššie. ECB ďalej vysvetľuje, že schopnosť národných centrálnych bánk čeliť dočasným problémom s likviditou úverových inštitúcií je zásadným faktorom pre finančnú stabilitu a základnou podmienkou účinnosti menovej politiky. V tejto súvislosti odkazuje na systémové dopady, ktoré malo riešenie krízovej situácie Banco Popular a ktoré oslabili španielsky finančný trh, a vysvetľuje, že zverejnenie požadovaných informácií by mohlo rozduchať napätie vo vzťahu k finančným inštitúciám alebo vyvolať neopodstatnené špekulácie vo vzťahu k Banco Santander. Tieto negatívne dôsledky v Španielsku by navyše mohli mať z dôvodu úzkej prepojenosti trhov škodlivé účinky v iných členských štátoch a napokon ohroziť finančnú stabilitu celej Únie. Druhé napadnuté rozhodnutie okrem toho odkazuje na článok 127 ods. 5 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že Eurosystem musí prispievať k stabilite finančného systému. Napokon preberá úvahy uvedené v rozhodnutí LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017, ktoré sa týkajú *ex post* zverejnenia informácií o maximálnej výške ELA a o skutočne poskytnutej sume ELA a vplyvu takéhoto zverejnenia na flexibilitu, ktorú musia mať národné centrálné banky a ECB pri riadení operácií ELA.
- 151 Pokiaľ ide o druhé o poskytnuté záruky, tak v rozhodnutí LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017, ako aj v druhom napadnutom rozhodnutí sa uvádza, že zverejnenie týchto informácií by mohlo znížiť potrebný účinok operácií ELA ako nástroja na zachovanie finančnej stability. Podľa ECB by také zverejnenie mohlo mať za následok odradenie úverových inštitúcií od účasti na štandardných operáciách menovej politiky, čo by zasa mohlo narušiť transmisný mechanizmus, ktorým sa preberá menová politika ECB. Zverejnenie informácií o poskytnutých zárukách by okrem toho mohlo znížiť flexibilitu, ktorú musia mať národné centrálné banky, aby účinne reagovali na krízové situácie s likviditou, keďže takéto zverejnenie by vyvolalo očakávania v súvislosti s typom záruk akceptovaných v budúcnosti. Je pritom zásadné, aby si národné centrálné banky zachovali flexibilitu na účely zohľadnenia širokej škály prípadných záruk.
- 152 Vzhľadom na obsah rozhodnutia LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017 a druhého napadnutého rozhodnutia ECB tým, že upozornila žalobkyňu na režim uplatniteľný na poskytovanie ELA a vysvetlila úlohu ECB v tejto súvislosti, poskytla dostatok informácií umožňujúcich pochopiť, že informácie o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách boli vygenerované a použité v kontexte vedenom úvahami, ktoré sa neobmedzujú na konkrétnu situáciu Banco Popular, ale týkajú sa hlavne menovej politiky a finančnej stability Únie a Španielska.
- 153 Informácie o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách sú totiž uvedené v dotknutých štyroch dokumentoch práve preto, aby Rada guvernérov ECB mohla posúdiť zásah operácie ELA zamýšľanej Španielskou centrálnou bankou do cieľov Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB), medzi ktoré patrí v súlade s článkom 127 ods. 1, 2 a 5 ZFEÚ a s článkami 2 a 3 štatútu ESCB a ECB menová politika a finančná stabilita. Inak povedané, dôvod existencie týchto dokumentov spočíva práve v tom, že tieto informácie sa týkajú úvah presahujúcich špecifickú situáciu Banco Popular. Ako správne uvádza ECB, informácie o maximálnej výške ELA a o skutočne poskytnutej sume ELA odhaľujú stanovisko ECB, pokiaľ ide o hraničnú výšku ELA, ktorú možno poskytnúť bez rizika ohrozenia cieľov menovej politiky Únie.

154 Vzhľadom na predchádzajúce skutočnosti treba dospieť k záveru, že ECB neporušila zásadu reštriktívneho výkladu výnimiek z práva na prístup stanovených v rozhodnutí 2004/258, keď sa domnievala, že informácie o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách patria do pôsobnosti výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážke rozhodnutia 2004/258.

155 Z toho vyplýva, že prvá výhrada druhého žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

b) O druhej výhrade, ktorá je založená na tom, že cieľom zamietnutia prístupu nie je skutočná a konkrétna ochrana dotknutých verejných záujmov

156 Svoju druhou výhradou žalobkyňa vytyka ECB, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o otázku, či by zverejnenie požadovaných informácií mohlo konkrétne a skutočne ohroziť účinnosť menovej politiky a finančnú stabilitu Únie alebo niektorého členského štátu.

157 Ako správne uvádza žalobkyňa, už bolo rozhodnuté, že ECB treba priznať širokú mieru voľnej úvahy na účely určenia, či zverejnenie dokumentov patriacich do oblastí, na ktoré sa vzťahujú určité výnimky uvedené v rozhodnutí 2004/258, môže poškodiť predmetný verejný záujem.

158 Pokiaľ ide o článok 4 ods. 1 písm. a) druhú a siedmu zarážku rozhodnutia 2004/258, existencia takejto voľnej úvahy bola totiž výslovne uznaná vo viacerých rozsudkoch, najmä v rozsudkoch z 29. novembra 2012, Thesing a Bloomberg Finance/ECB (T-590/10, neuverejnený, EU:T:2012:635, body 43 a 44); zo 4. júna 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB (T-376/13, EU:T:2015:361, bod 53), a z 27. septembra 2018, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein a Sauga/ECB (T-116/17, neuverejnený, EU:T:2018:614, bod 42).

159 Táto široká miera voľnej úvahy bola jednak analogicky s judikatúrou, ktorá sa týka článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331), založená na úvahe, že mimoriadna citlivosť a dôležitosť záujmov chránených článkom 4 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2004/258 v spojení so záväznou povahou odmietnutia prístupu, na ktoré sa podľa uvedeného ustanovenia musí inštitúcia odvolať, ak by sprístupnenie dokumentu verejnosti mohlo poškodiť tieto záujmy, priznávajú rozhodnutiu, ktoré má inštitúcia prijať, komplexný a chýlostivý charakter vyžadujúci si mimoriadny stupeň obozretnosti (rozsudok z 29. novembra 2012, Thesing a Bloomberg Finance/ECB, T-590/10, neuverejnený, EU:T:2012:635, bod 44; pozri tiež analogicky rozsudky z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 35; z 27. novembra 2019, Izuzquiza a Semsrott/Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, bod 64, a z 25. novembra 2020, Bronckers/Komisia, T-166/19, EU:T:2020:557, bod 34).

160 Uznanie existencie širokej miery voľnej úvahy ECB bolo tiež odôvodnené skutočnosťou, že kritériá uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2004/258 sú veľmi všeobecné (rozsudok z 29. novembra 2012, Thesing a Bloomberg Finance/ECB, T-590/10, neuverejnený, EU:T:2012:635, bod 43; pozri tiež analogicky rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 36).

161 Podľa ustálenej judikatúry má uznanie takejto širokej miery voľnej úvahy ECB za následok, že preskúmanie zákonnosti v tejto súvislosti vykonané súdom Únie sa obmedzuje na overenie rešpektovania procesných pravidiel a pravidiel odôvodnenia, vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj absencie zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností a zneužitia právomocí

(pozri rozsudok zo 4. júna 2015, *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB*, T-376/13, EU:T:2015:361, bod 53 a citovanú judikatúru, a rozsudok z 12. marca 2019, *De Masi a Varoufakis/ECB*, T-798/17, EU:T:2019:154, bod 54).

- 162 Okrem toho z dôvodu obmedzeného súdneho preskúmania súdom Únie má dodržanie povinnosti ECB dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutia o to väčší význam. V skutočnosti len tak môže súd Únie overiť, či boli splnené skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí výkon diskrečnej právomoci (pozri rozsudok zo 4. júna 2015, *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB*, T-376/13, EU:T:2015:361, bod 54 a citovanú judikatúru, a rozsudok z 12. marca 2019, *De Masi a Varoufakis/ECB*, T-798/17, EU:T:2019:154, bod 54).
- 163 V prejednávanej veci nemožno ECB vytykať, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že zverejnenie maximálnej výšky ELA, skutočne poskytnutej sumy ELA a poskytnutých záruk môže skutočne a konkrétne narušiť menovú politiku a finančnú stabilitu Únie alebo členského štátu.
- 164 Treba totiž konštatovať, že tak v rozhodnutí LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017, ako aj v druhom napadnutom rozhodnutí ECB preukázala konkrétnu príčinnú súvislosť medzi potenciálnym zverejnením predmetných informácií a konkrétnym ohrozením chránených verejných záujmov.
- 165 Pokiaľ ide o maximálnu výšku ELA a o skutočne poskytnutú sumu ELA, ECB vysvetlila, že zverejnenie uvedených informácií by mohlo narušiť finančnú stabilitu a menovú politiku Únie, keďže vzhľadom na oslabenie španielskeho trhu v dôsledku riešenia krízovej situácie Banco Popular by takéto zverejnenie mohlo rozduchať napätie vo vzťahu k finančným inštitúciám a dať priestor neopodstatneným špekuláciám o situácii Banco Santander. Tieto negatívne dopady na španielsky trh by následne mohli mať kaskádový efekt na trhoch iných členských štátov, čo by mohlo mať nepriaznivé dopady na finančnú stabilitu Únie. Zverejnenie dotknutých informácií *ex post* by navyše mohlo mať za následok výrazné zníženie možnosti národných centrálnych bánk a ECB flexibilne riadiť operácie ELA v budúcnosti. Pokiaľ by totiž subjekty na trhu poznali tieto konkrétne údaje, vyvolalo by to očakávanie, že sa bude postupovať rovnako aj v prípadoch, keď to nebude odôvodnené. Tieto očakávania by tiež mohli viesť k neopodstatneným špekuláciám subjektov na trhu, čo by mohlo obmedziť právomoc Rady guvernérov ECB posúdiť, či zamýšľaná operácia ELA zasahuje do cieľov a úloh Eurosystemu, keďže musí tiež zohľadniť prípadné účinky zverejnenia parametrov danej operácie na finančnú stabilitu a menovú politiku v budúcich prípadoch.
- 166 Ďalej, pokiaľ ide o poskytnuté záruky, ECB vysvetlila, že táto informácia je ukazovateľom tlaku na úverovú inštitúciu, keďže takéto záruky sú potenciálne zárukami, ktoré sa nepovažujú za akceptovateľné v rámci konvenčných operácií menovej politiky. Prípadné zverejnenie týchto údajov by mohlo odradiť úverové inštitúcie od toho, aby využili ELA alebo aby o ňu požiadali včas, a to z obavy z odhalenia na trhu. Subjekty na trhu by okrem toho mohli byť v pokušení žiadať viac záruk alebo iné záruky výmenou za svoje operácie s dotknutou inštitúciou alebo by mohli prestať poskytovať tejto inštitúcii finančné prostriedky, čo by predstavovalo skutočnú hrozbu pre finančnú stabilitu v dotknutom členskom štáte. Zverejnenie tejto informácie, hoci aj *ex post*, by navyše mohlo mať za následok zníženie možnosti národných centrálnych bánk flexibilne zohľadniť širokú škálu možných záruk, keďže znalosť prístupu, ktorý zaujali v minulosti, by vyvolala očakávania v súvislosti s typom záruk, ktoré bude možné v budúcnosti akceptovať. Tým by sa znížila možnosť účinne reagovať na budúce problémy s likviditou a narušila účinnosť ELA ako nástroja na zachovanie finančnej stability.

- 167 Treba konštatovať, že žalobkyňa neuvádza konkrétne tvrdenia a už vôbec nie dôkazy, ktoré by mohli spochybníť dôvodnosť odôvodnenia ECB uvedeného v bodoch 165 a 166 vyššie. Keďže sa len odvoláva na skutočnosť, že požadované informácie súvisia len so situáciou Banco Popular a vzťahujú sa len na konkrétne krátke obdobie, nespochybňuje odôvodnenie ECB, podľa ktorého by zverejnenie dotknutých informácií mohlo mať v budúcnosti škodlivé dôsledky pre finančnú stabilitu a menovú politiku Únie.
- 168 Vzhľadom na predchádzajúce skutočnosti treba konštatovať, že ECB sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že zverejnenie informácií o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách by konkrétne a skutočne ohrozilo verejný záujem, pokiaľ ide o menovú politiku a finančnú stabilitu Únie alebo Španielska.
- 169 Z toho vyplýva, že druhú výhradu a v dôsledku toho aj druhý žalobný dôvod ako celok treba zamietnuť.
- 170 Vzhľadom na to, že zamietnutie prístupu k informáciám týkajúcim sa maximálnej výšky ELA, skutočne poskytnutej sumy ELA a poskytnutých záruk je v súlade so zákonom založené na článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážke rozhodnutia 2004/258, konštatovanie uvedené v bode 124 vyššie, podľa ktorého druhé napadnuté rozhodnutie nie je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené v rozsahu, v akom zamietá prístup k uvedeným informáciám na základe článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 v rozsahu, v akom sú tieto informácie obsiahnuté v liste guvernéra Španielskej centrálnej banky, nazvanom „Emergency liquidity assistance“, zaslanom 5. júna 2017 prezidentovi ECB, v následnom liste guvernéra Španielskej centrálnej banky, nazvanom „Emergency liquidity assistance“, zaslanom 5. júna 2017 prezidentovi ECB a v návrhu Výkonnej rady ECB Rade guvernérov ECB, nazvanom „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“, z 5. júna 2017, neodôvodňuje zrušenie druhého napadnutého rozhodnutia v tomto bode.

E. O prvom žalobnom dôvode, ktorý je založený na porušení článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 v napadnutých rozhodnutiach

- 171 Prvý žalobný dôvod sa zakladá na troch výhradách, ktoré sú založené po prvé na tom, že ECB nesprávne uplatnila všeobecnú domnienku dôvernosti na základe článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, po druhé na tom, že nie sú splnené podmienky stanovené v rozsudku z 19. júna 2018, Baumeister (C-15/16, ďalej len „rozsudok Baumeister“, EU:C:2018:464), a po tretie na tom, že je daná uplatniteľnosť výnimiek zo zásady dôvernosti stanovených článkom 53 ods. 1 tretím pododsekom smernice 2013/36 a článkom 84 ods. 6 smernice 2014/59.
- 172 Pred preskúmaním tvrdení uvedených v rámci prvého žalobného dôvodu treba najprv pripomenúť, že ECB sa v troch napadnutých rozhodnutiach odvolala na uplatnenie článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258. V prvom napadnutom rozhodnutí sa ECB odvolala na uvedené ustanovenie na účely zamietnutia prístupu k dokumentu, ktorý obsahuje prehľad denného (kladného alebo záporného) zostatku vkladov, teda tak výberov, ako aj vkladov, a informácie o schopnosti Banco Popular kryť likviditu v období od 3. apríla 2017. V druhom napadnutom rozhodnutí ECB utajila informácie týkajúce sa stavu likvidity Banco Popular a jej podielov kapitálu v listoch guvernéra Španielskej centrálnej banky a v návrhu Výkonného výboru najmä na základe článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258. Tretie napadnuté rozhodnutie sa odvoláva na uplatnenie, okrem iného, uvedeného ustanovenia na účely zamietnutia prístupu k posúdeniu FOLTF a k dokumentom, ktoré Banco Popular poskytla ECB a Španielskej centrálnej banke v rámci JMD v období od 1. do 6. júna 2017.

173 Treba spresniť, že druhé napadnuté rozhodnutie obsahuje okrem toho aj zamietnutie prístupu k iným informáciám, konkrétne o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách, ktoré nebolo založené na článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258. Ako bolo konštatované v rámci preskúmania druhého žalobného dôvodu, zamietnutie prístupu k týmto informáciám je v súlade so zákonom založené na ustanoveniach článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážky rozhodnutia 2004/258.

1. O prvej výhrade, ktorá je založená na tom, že ECB nesprávne uplatnila všeobecnú domnienku dôvernosti na základe článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258

174 V rámci svojej prvej výhrady žalobkyňa tvrdí, že ECB v troch napadnutých rozhodnutiach nesprávne založila zamietnutie prístupu k požadovaným dokumentom na uplatnení všeobecnej domnienky dôvernosti. Podľa žalobkyne takáto domnienka, ktorá sa zakladá na okolnosti, že požadované dokumenty sú chránené povinnosťou zachovávať služobné tajomstvo, v prejednávanej veci neexistuje.

175 Žalobkyňa síce uznáva, že judikatúra pripustila uplatnenie všeobecných domnienok dôvernosti v určitých vymedzených prípadoch, tvrdí však, že túto judikatúru nemožno uplatniť na prejednanú vec, lebo povinnosť zachovávať služobné tajomstvo sa vzťahuje na všetky inštitúcie podľa článku 339 ZFEÚ, takže podľa logiky ECB by sa na každý dokument inštitúcie Únie vždy vzťahovala všeobecná domnienka, ktorá je založená práve na tejto povinnosti. Tým by sa strácal zmysel zásady transparentnosti a práva na prístup k dokumentom, ako je upravené v článku 41 Charty.

176 ECB odpovedá, že všeobecná domnienka dôvernosti sa v prejednávanej veci uplatňuje. V tejto súvislosti odkazuje na judikatúru Súdneho dvora a Všeobecného súdu, ktorá už uznala existenciu takýchto domnienok v oblastiach štátnej pomoci, koncentrácií a kartelov. Podľa ECB logika, z ktorej vychádza táto judikatúra, teda potreba zabezpečiť riadne fungovanie konaní v týchto oblastiach a zaistiť, že ich ciele nie sú ohrozené, zabránením tomu, aby sa právo na prístup využívalo na obchádzanie špecifických pravidiel upravujúcich obmedzený prístup k spisu, sa uplatňuje aj na oblasť prudenciálneho dohľadu.

177 ECB tvrdí, že na rozdiel od konaní v oblasti práva hospodárskej súťaže, ktoré sa začínajú a končia rozhodnutím, ňou vykonávaný prudenciálny dohľad nad bankami je nepretržitý. Jednotlivé riziká, ktoré predstavujú úverové inštitúcie podliehajúce prudenciálnemu dohľadu, sa tak neustále vyhodnocujú na základe informácií pravidelne poskytovaných týmito inštitúciami. Okrem toho, zatiaľ čo všeobecné domnienky dôvernosti uznané v iných oblastiach v zásade chránia riadny priebeh konkrétnych administratívnych konaní, cieľom povinností ECB zachovávať dôvernosť je chrániť navyše aj fungovanie mechanizmu prudenciálneho dohľadu nad bankami ako celku, a teda stabilitu finančných trhov.

178 ECB sa vzhľadom na tieto úvahy domnieva, že článok 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 je potrebné vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie poskytuje jej dokumentácii týkajúcej sa prudenciálneho dohľadu ochranu prinajmenšom rovnocennú ochrane, ktorú Súdny dvor priznal v oblasti kontroly koncentrácií.

179 V tomto kontexte ECB spochybňuje tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa na každý dokument vždy vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo z dôvodu, že článok 339 ZFEÚ sa uplatňuje na všetky inštitúcie Únie. Podľa nej povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, ktorú má pri výkone svojich úloh prudenciálneho dohľadu, odráža osobitnú povahu jej činností

dohľadu. Táto povinnosť je okrem toho jasne vymedzená a špecifická z hľadiska osobnej pôsobnosti. Táto povinnosť sa teda odlišuje od všeobecnej povinnosti zachovávať služobné tajomstvo zakotvenej v článku 339 ZFEÚ. Okrem toho povinnosti zachovávať služobné tajomstvo uložené článkom 339 ZFEÚ a článkom 37 štatútu ESCB a ECB nevylučujú každé zverejnenie, ale len neoprávnené zverejnenie dôverných informácií.

- 180 Hneď na úvod treba konštatovať, že prvá výhrada sa čiastočne zakladá na nesprávnom výklade napadnutých rozhodnutí. Hoci totiž žalobkyňa tvrdí, že „napadnuté rozhodnutia“ porušujú článok 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 z dôvodu, že ECB v týchto rozhodnutiach založila zamietnutie prístupu k požadovaným dokumentom na uplatnení všeobecnej domnienky dôvernosti, v skutočnosti len prvé a tretie napadnuté rozhodnutie vychádzajú z takejto domnienky, čo ECB potvrdila na pojednávaní.
- 181 Pokiaľ ide o druhé napadnuté rozhodnutie, ako bolo pripomenuté v bode 172 vyššie, to sa na účely zamietnutia prístupu k informáciám týkajúcim sa stavu likvidity Banco Popular a jej podielov kapitálu zakladá na článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258. Ako pritom vysvetlila ECB na pojednávaní, namiesto toho, aby na účely zamietnutia prístupu k uvedeným informáciám uplatnila všeobecnú domnienku, vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie štyroch dokumentov, ku ktorým poskytla čiastočný prístup, s cieľom určiť, či sú uvedené informácie chránené výnimkou stanovenou v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258. Tento prístup je v súlade s judikatúrou, podľa ktorej uplatnenie všeobecnej domnienky dôvernosti predstavuje len možnosť inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie, ktoré majú stále možnosť vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie predmetných dokumentov (rozsudok z 22. januára 2020, PTC Therapeutics International/EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, bod 61).
- 182 Ďalej treba pripomenúť, že judikatúra, ktorá zakotvila existenciu všeobecných domnienok dôvernosti, vychádzala najmä zo skutočnosti, že výnimky z práva na prístup k dokumentom uvedené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 sa nemôžu, pokiaľ dokumenty, ktorých sa týka žiadosť o prístup, patria do osobitnej oblasti práva Únie, vykladať bez zohľadnenia osobitných pravidiel upravujúcich prístup k týmto dokumentom. Tieto všeobecné domnienky tak umožňujú zabezpečiť konzistentné uplatňovanie právnych režimov, ktoré sledujú odlišné ciele a výslovne nestanovujú prednosť jedného režimu pred druhým [pozri rozsudok z 19. septembra 2018, Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest)/Komisia, T-39/17, neuvverejnený, EU:T:2018:560, bod 55 a citovanú judikatúru].
- 183 Uplatnenie všeobecných domnienok je v zásade dôsledkom bezpodmienečnej potreby zabezpečiť riadne fungovanie dotknutých konaní a zaistiť, aby ich účel nebol narušený. Uznanie všeobecnej domnienky tak môže byť založené na tom, že prístup k dokumentom týkajúcim sa niektorých konaní je nezlučiteľný s ich riadnym priebehom a hrozí, že tieto konania naruší, pričom sa vychádza z toho, že všeobecné domnienky umožňujú zachovať riadny priebeh konania tým, že obmedzujú zasahovanie tretích strán (pozri rozsudok z 28. mája 2020, Campbell/Komisia, T-701/18, EU:T:2020:224, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 184 Navyše všeobecné domnienky predstavujú výnimku z povinnosti dotknutej inštitúcie Únie konkrétne a individuálne preskúmať jednotlivé dokumenty, ktorých sa týka žiadosť o prístup, a zároveň vo všeobecnosti zo zásady čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom inštitúcií Únie, a preto sa musia vykladať a uplatňovať striktne (pozri rozsudok zo 4. septembra 2018, ClientEarth/Komisia, C-57/16 P, EU:C:2018:660, bod 80 a citovanú judikatúru, a rozsudok z 28. mája 2020, Campbell/Komisia, T-701/18, EU:T:2020:224, bod 39).

- 185 Práve s prihliadnutím na tieto skutočnosti treba preskúmať, či ECB správne uplatnila všeobecnú domnienku dôvernosti založenú na článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258.
- 186 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že článok 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 stanovuje, že ECB musí zamietnuť prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana dôvernosti informácií, ktoré sú predmetom ochrany „podľa práva Únie“.
- 187 S ohľadom na znenie článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 treba konštatovať, že všeobecná domnienka dôvernosti založená na tomto ustanovení nemá jasne a presne vymedzenú pôsobnosť.
- 188 Pokiaľ totiž ide o dôvernú povahu informácií, ktoré si zasluhujú ochranu, článok 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, ktorý odkazuje na právo Únie, nemá presný obsah a jeho uplatnenie závisí od odkazu na iné pravidlá práva Únie uplatniteľné v kontexte, v ktorom boli dokumenty, ku ktorým sa žiada o prístup, vypracované.
- 189 Článok 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 tak vytvára súvislosť medzi režimom prístupu verejnosti k dokumentom ECB a režimami služobného tajomstva, ktorým na základe práva Únie podlieha ECB a jej zamestnanci, a má tak zabezpečiť, aby ECB dodržiavala povinnosť zachovávať služobné tajomstvo aj v kontexte žiadostí o prístup k jej dokumentom.
- 190 Uznanie všeobecnej domnienky dôvernosti založenej na ustanovení, ktorého pôsobnosť nie je jasne vymedzená, pritom nespĺňa požiadavky legitímnej dôvery, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie a vyžaduje, aby právne pravidlá boli jasné, presné a mali predvídateľné účinky s cieľom umožniť dotknutým osobám orientovať sa v situáciách a právnych vzťahoch v pôsobnosti právneho poriadku Únie [rozsudky z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na rybolov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 111; z 25. novembra 2020, ACRE/Parlament, T-107/19, neuvverejnený, EU:T:2020:560, bod 66, a z 9. decembra 2020, Adraces/Komisia, T-714/18, neuvverejnený, EU:T:2020:591, bod 37]. Dodržiavanie požiadaviek vyplývajúcich z tejto zásady má o to väčší význam, ak môžu mať dotknuté právne predpisy nepriaznivé dôsledky pre jednotlivcov a podniky [pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na rybolov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 111, a z 26. marca 2020, Hungeod a i., C-496/18 a C-497/18, EU:C:2020:240, bod 93 a citovanú judikatúru]. Uvedená zásada konkrétne vyžaduje, aby právna úprava dotknutým osobám umožnila s istotou poznať rozsah povinností, ktoré im táto úprava stanovuje, pričom musia mať možnosť jednoznačne poznať svoje práva a povinnosti a podľa toho konať (rozsudok z 10. marca 2009, Heinrich, C-345/06, EU:C:2009:140, bod 44).
- 191 Navyše pripustenie existencie všeobecnej domnienky dôvernosti založenej na ustanovení, ktorého pôsobnosť nie je jasne vymedzená, by odporovalo judikatúre uvedenej v bode 184 vyššie, podľa ktorej vzhľadom na to, že domnienky predstavujú výnimku zo zásady čo najširšieho prístupu, treba ich vykladať striktne.
- 192 Po druhé uznanie všeobecnej domnienky dôvernosti založenej na článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 nemožno dať do súladu s prístupom, ktorý zaujal Súdny dvor v rozsudku Baumeister.
- 193 V tomto rozsudku, ktorý bol vydaný po prijatí rozhodnutí, ktoré sú predmetom prejednávaneho sporu, Súdny dvor poskytol výklad pojmu dôverné informácie, obsiahnutého v článku 54 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými

nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. EÚ L 145, 2004, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 263). V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 54 smernice 2004/39 stanovuje všeobecnú zásadu zákazu sprístupnenia dôverných informácií, ktoré majú k dispozícii príslušné orgány, a taxatívne uvádza osobitné prípady, keď tento všeobecný zákaz výnimočne nebráni tomu, aby boli postúpené alebo používané (rozsudok Baumeister, bod 38).

- 194 V bode 46 rozsudku Baumeister Súdny dvor rozhodol, že všetky informácie týkajúce sa podniku, nad ktorým sa vykonáva dohľad, ktoré tento podnik poskytne príslušnému orgánu, ako aj všetky vyhlásenia toho orgánu uvedené v jeho dokumentácii o dohlade, vrátane jeho korešpondencie s inými orgánmi, nie sú bezpodmienečne dôvernými informáciami, na ktoré sa teda vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, ktorá je stanovená v článku 54 smernice 2004/39. Podľa Súdneho dvora sa naopak táto kvalifikácia vzťahuje na informácie, ktoré majú k dispozícii príslušné orgány a ktoré jednak nemajú verejnú povahu a jednak ich sprístupnenie by mohlo poškodiť záujmy fyzickej či právnickej osoby, ktorá ich poskytla, alebo tretej osoby, alebo aj riadne fungovanie systému monitorovania činností investičných podnikov.
- 195 Účastníci konania nespochybňujú, že v prejednávanej veci je potrebné uplatniť výklad článku 54 smernice 2004/39, ktorý Súdny dvor poskytol v rozsudku Baumeister, keďže uvedené ustanovenie má znenie veľmi podobné ustanoveniam, na ktoré sa ECB odvolávala v prejednávanej veci ako na ustanovenia „práva Únie“ podľa článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, a to článok 53 ods. 1 druhý pododsek smernice 2013/36 a článok 84 ods. 3 smernice 2014/59. Tak článok 54 smernice 2004/39, ako aj článok 53 ods. 1 druhý pododsek smernice 2013/36 a článok 84 ods. 3 smernice 2014/59 totiž ukladajú príslušným orgánom zákaz zverejniť „dôverné informácie“, ktoré majú k dispozícii, s výnimkou informácií v súhrnnej alebo kolektívnej forme, pri ktorých nie je možné zistiť totožnosť dotknutých subjektov.
- 196 Predpokladom uplatnenia článku 53 ods. 1 druhého pododseku smernice 2013/36 a článku 84 ods. 3 smernice 2014/59 tak je, že ECB overí, či sú vo vzťahu ku každej informácii, ku ktorej sa žiada o prístup, splnené obe podmienky uvedené v rozsudku Baumeister. Ak sú tieto podmienky skutočne splnené, ECB musí zamietnuť prístup k predmetným informáciám. Dotknuté ustanovenia neponechávajú v tejto súvislosti nijaký priestor na voľnú úvahu, ako potvrdil Súdny dvor v bode 43 rozsudku Baumeister. Toto preskúmanie nevyhnutne vyžaduje konkrétne a individuálne posúdenie každej dotknutej informácie, ktoré nemožno obísť uplatnením všeobecnej domnienky dôvernosti.
- 197 Po tretie treba pripomenúť, že výnimka uvedená v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 predstavuje tzv. „absolútnu“ výnimku. Na rozdiel od výnimiek, ktorých uplatnenie predpokladá vyváženie dotknutých záujmov, absolútna výnimka sa povinne uplatní, keď zverejnenie dotknutého dokumentu verejnosti môže poškodiť záujmy chránené uvedeným ustanovením.
- 198 Podľa ustálenej judikatúry uplatnenie všeobecnej domnienky nevylučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, ktorého sprístupnenie sa požaduje, sa táto domnienka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci sprístupnenie predmetného dokumentu podľa článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 62; pozri tiež rozsudky z 11. mája 2017, Švédsko/Komisia, C-562/14 P, EU:C:2017:356, bod 46 a citovanú judikatúru, a z 28. mája 2020, Campbell/Komisia, T-701/18, EU:T:2020:224, bod 37 a citovanú judikatúru).

- 199 Skutočnosť, že všeobecnú domnienku je podľa judikatúry citovanej v bode 198 vyššie možné vyvrátiť preukázaním prevažujúceho verejného záujmu, je pritom v rozpore so skutočnosťou, že výnimka uvedená v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 je takzvanou „absolútnou“ výnimkou, a teda nestanovuje povinnosť vyváženia s takýmto prevažujúcim záujmom.
- 200 Rovnako treba pripomenúť, ako bolo uvedené v bode 181 vyššie, že uplatnenie všeobecnej domnienky dôvernosti predstavuje len možnosť dotknutej inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie, ktoré majú stále možnosť vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie predmetných dokumentov (rozsudok z 22. januára 2020, PTC Therapeutics International/EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, bod 61).
- 201 V prejednávanej veci, ako tvrdí ECB v bode 94 vyjadrenia k žalobe a vzhľadom na konštatovania uvedené v bodoch 228, 271 a 302 nižšie, bez ohľadu na to, či sa na informácie, ku ktorým bol zamietnutý prístup v prvom a treťom napadnutom rozhodnutí, uplatňuje všeobecná domnienka alebo nie, tieto informácie v každom prípade predstavujú „dôverné informácie“, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258.
- 202 Z toho vyplýva, že bez ohľadu na výsledok preskúmania prvej výhrady prvého žalobného dôvodu táto výhrada nemôže spochybniť zákonnosť prvého a tretieho napadnutého rozhodnutia, keďže vzhľadom na zamietnutie druhej a tretej výhrady prvého žalobného dôvodu sa na predmetné informácie vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258.
- 203 Preto aj za predpokladu, že ECB zamýšľala v prvom a treťom napadnutom rozhodnutí omylom uplatniť všeobecnú domnienku dôvernosti, prvá výhrada prvého žalobného dôvodu sa musí zamietnuť ako neúčinná.

2. O druhej výhrade, ktorá je založená na tom, že požadované informácie nie sú dôvernými informáciami

- 204 V rámci druhej výhrady žalobkyňa jednak vytýka ECB, že zamietla prístup k informáciám, ktoré boli verejne prístupné. Žalobkyňa tiež tvrdí, že ECB z právneho hľadiska dostatočne nespresnila ujmu, ktorú by mohol prístup k dokumentom spôsobiť tak obchodným záujmom Banco Popular a Banco Santander, ako aj riadnemu fungovaniu systému prudenciálneho dohľadu.
- 205 Tieto tvrdenia v podstate nastoľujú otázku, či požadované dokumenty obsahujú dôverné informácie v zmysle článku 53 ods. 1 druhého pododseku smernice 2013/36 a článku 84 ods. 3 smernice 2014/59.
- 206 Je teda potrebné preskúmať, či požadované dokumenty obsahujú dôverné informácie, teda informácie, ktoré jednak nemajú verejnú povahu a jednak ich sprístupnenie by mohlo poškodiť záujmy fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá ich poskytla, alebo tretej osoby, alebo aj riadne fungovanie systému prudenciálneho dohľadu (pozri analogicky rozsudok Baumeister, bod 46). Tieto dve podmienky budú preskúmané postupne.

a) O verejnej povahe požadovaných informácií

- 207 Žalobkyňa v žalobe tvrdí, že väčšina informácií týkajúcich sa riešenia krízovej situácie Banco Popular už bola trhu známa v súhrnnej alebo nepriamej podobe, keďže jednak tieto informácie sa objavili v tlači a jednak kótované banky podliehajú mnohým povinnostiam transparentnosti.

Žalobkyňa sa tak domnieva, že na trhu sa už vedelo, že Banco Popular sa ocitla v problémoch s likviditou, ktoré viedli k riešeniu jej krízovej situácie. Podľa jej názoru by uvedenie konkrétnych podrobností o riešení krízovej situácie nezmenilo vnímanie trhu v otázke toho, čo sa stalo.

- 208 Žalobkyňa vo svojich pripomienkach k vyjadreniam Komisie a Banco Santander ako vedľajších účastníkov konania odkazuje na mnoho novinových článkov, pričom niektoré z nich, ktoré predkladá, sa týkajú žiadosti Banco Popular o ELA a stavu jej likvidity, ktoré dokazujú, že tieto údaje sú verejné.
- 209 Žalobkyňa v týchto pripomienkach v podstate uvádza, že samotná Banco Santander nepovažuje požadované informácie za dôverné. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Banco Popular zverejnila niektoré údaje týkajúce sa krátkodobých pomerov vo svojich výročných a štvrťročných správach a zverejnila tiež pomer úvery/vklady, ktorý je jedným z ukazovateľov jej likvidity. Okrem toho Asociación Española de Banca (Španielska banková asociácia, ďalej len „AEB“) mesačne zverejňovala finančnú súvahu každej banky, v ktorej sa uvádzala výška vkladov a výška úverov. Z týchto údajov bolo možné vypočítať pomer úvery/vklady. Podľa žalobkyne Banco Santander nevysvetlila, prečo tieto údaje môžu byť verejné, zatiaľ čo iné ukazovatele likvidity, ku ktorým požiadala o prístup, musia zostať dôverné.
- 210 Podľa ECB sú tieto tvrdenia neprípustné alebo prinajmenšom nedôvodné. ECB spochybňuje, že údaje, ku ktorým zamietla prístup na základe článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, boli v čase prijatia napadnutých rozhodnutí verejne prístupné. Okrem toho tvrdí, že žalobkyňa sa nepodarilo identifikovať informácie, na ktoré sa odvoláva vo svojich tvrdeniach.
- 211 V odpovedi na tvrdenia ECB žalobkyňa spresnila svoje tvrdenia a predložila viacero dokumentov na ich podporu. Po prvé, pokiaľ ide o dokumenty dotknuté tretím napadnutým rozhodnutím, žalobkyňa odkazuje na prílohu obsahujúcu novinové články, v ktorých sa spomína existencia a obsah listu, ktorý 6. júna 2017 Banco Popular zaslala ECB. Po druhé, pokiaľ ide o dokumenty „týkajúce sa likvidity Banco Popular“, ktoré sú predmetom prvého napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa uvádza, že tieto informácie boli na účely ich zverejnenia uverejnené buď vo výročnej a štvrťročnej správe Banco Popular, alebo v rámci AEB, ktorej bola Banco Popular členom. Žalobkyňa v tejto súvislosti odkazuje na dokumenty, ktoré pripojila k svojim pripomienkam k vyjadreniu Komisie ako vedľajšieho účastníka konania. Po tretie, pokiaľ ide o údaje týkajúce sa poskytnutia ELA, ktoré sú predmetom druhého napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa odkazuje na prílohy, ktoré predložila spolu so svojimi pripomienkami k vyjadreniam Komisie a Banco Santander ako vedľajších účastníkov konania, a prikladá ďalšie novinové články, ktoré podľa nej potvrdzujú verejnú povahu týchto údajov.
- 212 V prvom rade treba uviesť, že ECB sa na účely zamietnutia prístupu k informáciám o maximálnej výške ELA, o skutočne poskytnutej sume ELA a o poskytnutých zárukách neodvolávala na výnimku stanovenú v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 (pozri v tejto súvislosti bod 89 vyššie). V rozsahu, v akom sa tvrdenia žalobkyne v rámci tejto výhrady týkajú týchto informácií, sa musia zamietnuť ako neúčinné.
- 213 V druhom rade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry platí, že na základe článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 76 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu musí každá žaloba uvádzať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Toto zhrnutie dôvodov musí byť dostatočne jasné a presné, aby si žalovaný mohol pripraviť svoju obranu a aby Všeobecný súd mohol rozhodnúť o žalobe, prípadne bez toho, aby musel žiadať o ďalšie informácie. V žalobe musí byť preto jasne uvedené, v čom spočíva žalobný dôvod, na

ktorom sa žaloba zakladá, takže iba abstraktná formulácia tohto dôvodu nespĺňa požiadavky rokovacieho poriadku. Obdobné požiadavky platia aj v prípade tvrdenia uvedeného na podporu žalobného dôvodu [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. júna 2018, Winkler/Komisia, T-369/17, neuverejnený, EU:T:2018:334, bod 53 a citovanú judikatúru, a z 13. mája 2020, Peek & Cloppenburg/EUIPO – Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg), T-446/18, neuverejnený, EU:T:2020:187, bod 29].

- 214 Hoci je pravda, že obsah žaloby môže byť v konkrétnych bodoch podporený a doplnený odkazmi na určité časti priložených dokumentov, všeobecný odkaz na iné písomnosti, hoci tvoria prílohu žaloby, nemôže napraviť nedostatok podstatných častí právnej argumentácie, ktoré musia byť na základe vyššie uvedených ustanovení uvedené v žalobe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 40 a citovanú judikatúru).
- 215 Okrem toho nie je povinnosťou Všeobecného súdu, aby v prílohách hľadal a identifikoval dôvody a tvrdenia, ktoré by mohol považovať za základ žaloby, keďže funkcia príloh je čisto dôkazná a pomocná (pozri rozsudok zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 94 a citovanú judikatúru, a rozsudok z 24. februára 2021, Universität Koblenz-Landau/EACEA, T-606/18, neuverejnený, EU:T:2021:105, bod 61).
- 216 Vzhľadom na túto judikatúru treba konštatovať, že tvrdenia žalobkyne nemôžu stačiť na platné spochybnenie tvrdenia ECB, podľa ktorého požadované informácie neboli v čase prijatia napadnutých rozhodnutí verejne prístupné. Žalobkyňa totiž nepredložila nijaký konkrétny dôkaz, ktorý by mohol podporiť jej tvrdenia, takže Všeobecný súd nemôže overiť jeho správnosť. Žalobkyňa tak v obsahu svojich písomných podaní nespresňuje konkrétne informácie, ktoré považuje za verejné, a obmedzuje sa na všeobecný odkaz na desať príloh, ktoré majú spolu viac ako 1 000 strán. Žalobkyňa neuvádza presné časti príloh, ktoré by umožnili preukázať, že ktorákoľvek z požadovaných informácií bola v čase prijatia napadnutých rozhodnutí verejná.
- 217 V treťom rade treba uviesť, ako správne tvrdí ECB, že ECB nemôže byť povinná monitorovať zverejňovanie informácií dotknutými úverovými inštitúciami, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi alebo tlačou.
- 218 Súdny dvor v bode 56 svojho rozsudku z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), v podstate uviedol, že na dôvernosť určitých informácií sa možno odvolávať, pokiaľ ECB tieto informácie nezverejnila, pričom okolnosť, že približné informácie boli zverejnené tretou osobou, sama osebe nemôže zaväzovať ECB, aby oznámila tieto informácie. Preto, aj keby novinové články uvedené žalobkyňou obsahovali informácie, ktoré sa významne približovali informáciám obsiahnutým v požadovaných dokumentoch, táto okolnosť by nezakladala povinnosť ECB poskytnúť prístup k týmto dokumentom.
- 219 Okrem toho neoprávnené zverejnenie dokumentu nemôže mať za následok sprístupnenie dokumentu, na ktorý sa vzťahuje jedna z výnimiek stanovených v článku 4 rozhodnutia 2004/258, verejnosti (pozri analogicky rozsudok z 25. októbra 2013, Beninca/Komisia, T-561/12, neuverejnený, EU:T:2013:558, bod 55).
- 220 Vo štvrtom rade zo znenia požadovaných dokumentov možno vyvodiť záver, že informácie v nich obsiahnuté sú známe len obmedzenému počtu osôb, a teda nemajú verejnú povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. mája 2006, Bank Austria Creditanstalt/Komisia, T-198/03, EU:T:2006:136, bod 71).

- 221 Pokiaľ ide po prvé o posúdenie FOLTF, jeho úplné znenie umožňuje konštatovať, že výňatky, ku ktorým bol zamietnutý prístup, obsahujú najmä finančné informácie týkajúce sa kapitálovej a likviditnej pozície Banco Popular v týždňoch pred vypracovaním posúdenia FOLTF. Ako potvrdila ECB na pojednávaní, ide o údaje, ktoré dotknutá úverová inštitúcia, národná centrálna banka alebo ECB pravidelne alebo obvykle nezverejňuje, ale skôr ide o informácie, ktoré boli vyžiadané osobitne na účely posúdenia toho, či úverová inštitúcia, nad ktorou sa vykonáva dohľad, naďalej spĺňa podmienky na udelenie povolenia na výkon činnosti stanovené v smernici 2013/36.
- 222 Pokiaľ ide po druhé o list, ktorý Banco Popular zaslala 6. júna 2017 ECB, treba konštatovať, že žalobkyňa tvrdí, že hoci sa v novinových článkoch, ktoré predložila, spomína existencia tohto listu aj jeho obsah, tieto informácie sú veľmi všeobecné a nezverejňujú údaje obsiahnuté v uvedenom liste.
- 223 Pokiaľ ide po tretie o dokument, ktorý je predmetom prvého napadnutého rozhodnutia, t. j. prehľad denného zostatku vkladov Banco Popular od 3. apríla 2017, treba konštatovať, že ECB v uvedenom rozhodnutí vysvetľuje, že tento dokument obsahuje informácie, ktoré sa obvykle neoznamujú, ale že výnimočne začala zhromažďovať tieto informácie od 3. apríla 2017. ECB dodáva, že tento dokument vypracovala v kontexte prudenciálneho dohľadu nad Banco Popular na účely prípravy posúdenia FOLTF.
- 224 Nič v argumentácii žalobkyne neumožňuje dospieť k záveru, že tieto informácie, ktoré ECB výnimočne zhromažďovala, boli v čase prijatia prvého napadnutého rozhodnutia verejné. Žalobkyňa sa obmedzuje len na tvrdenie, že Banco Popular a AEB uverejnili určité údaje, ktoré umožňujú vypočítať „ukazovatele likvidity Banco Popular“. Hovorí, že si pritom kladie otázku, prečo „sú iné ukazovatele, ku ktorým požiadala o prístup, dôverné“. Žalobkyňa ani zďaleka nepredkladá dôkaz o tom, že informácie, ku ktorým žiada o prístup, sú verejné, skôr potvrdzuje, že tieto informácie nie sú verejne prístupné.
- 225 Pokiaľ ide po štvrté o informácie, ku ktorým ECB v druhom napadnutom rozhodnutí zamietla prístup na základe článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, t. j. informácie týkajúce stavu likvidity a podielov kapitálu Banco Popular, treba konštatovať, že tri dokumenty, v ktorých sa nachádzajú tieto informácie, sú dokumentmi pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v rámci ECB alebo s národnými centrálnymi bankami. Tieto tri dokumenty sú preto svojou povahou určené na to, aby boli známe len obmedzenému počtu osôb.
- 226 V piatom rade žalobkyňa nemôže zakladať argumentáciu na tvrdení, že samotná Banco Santander uznala, že požadované informácie nie sú dôverné, keďže Banco Santander v rámci svojich kontaktov s inštitúciami namietala len proti sprístupneniu určitých špecifických informácií, ktoré by mohli poškodiť jej obchodné záujmy, konkrétne informácií o jej klientoch, o dôsledkoch programu riešenia krízovej situácie na zmluvy o spoločnom podniku, ako aj podrobností a hodnotenia politiky vykazovania právnych rizík týkajúcich sa Banco Popular zo 6. júna 2017.
- 227 Ako totiž potvrdila Banco Santander na pojednávaní, kontakty, na ktoré odkázala, sa uskutočnili v rámci konaní o prístup k dokumentom pred SRB a netýkali sa informácií, ktoré má k dispozícii a používa ECB. Navyše v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, Banco Santander vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania výslovne uvádza, že podľa jej názoru boli informácie požadované v prejednávanej veci v čase prijatia napadnutých rozhodnutí dôverné.

228 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že žiadna zo skutočností v spise neumožňuje dospieť k záveru, že informácie, ku ktorým bol zamietnutý prístup na základe článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, boli v čase prijatia napadnutých rozhodnutí verejne prístupné.

b) O riziku poškodenia záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá poskytla požadované informácie, alebo tretej osoby, alebo tiež riadneho fungovania systému prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií

229 Druhá podmienka, ktorú Súdny dvor stanovil v rozsudku Baumeister na účely uznania dôvernej povahy určitých informácií, vyžaduje preskúmanie, či by ich sprístupnenie mohlo poškodiť záujmy fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá ich poskytla, alebo tretej osoby, alebo tiež riadne fungovanie systému prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií (rozsudok Baumeister, bod 46). Tvrdenia predložené žalobkyňou v súvislosti s touto podmienkou sa delia na dve časti.

1) O prvej časti, ktorá je založená na tom, že sprístupnenie požadovaných dokumentov nepoškodzuje záujmy osoby, ktorá poskytla informácie v nich obsiahnuté, alebo tretej osoby

230 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na povahu požadovaných informácií by ich zverejnenie nemohlo významne poškodiť obchodné záujmy Banco Popular ani obchodné záujmy Banco Santander.

231 Žalobkyňa v tejto súvislosti najprv konštatuje, že predmetné informácie sú minulými údajmi. Podľa ekonomickej správy pripojenej k žalobe sú pritom pre trh a inštitúcie na finančných trhoch dôležité len aktuálne a budúce údaje. Vzhľadom na osobitosti finančného sektora, kde sa informácie rýchlo šíria a subjekty rýchlo vyvodzujú závery z toho, čo považujú za relevantné informácie, informácie sa rýchlo stávajú neaktuálne, a teda pre trh bezcenné. Žalobkyňa sa domnieva, že práve toto je prípad informácií týkajúcich sa poskytnutých záruk, stavu likvidity a podielov kapitálu Banco Popular a jej zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania. Aj keď sú tieto informácie z obchodného hľadiska obvykle citlivé, žalobkyňa tvrdí, že pre finančný trh alebo pre konkurentov už nie sú relevantné, keďže pochádzajú z obdobia pred riešením krízovej situácie Banco Popular, a teda neodrážajú jej aktuálnu situáciu. Všetky informácie z obdobia predchádzajúceho riešeniu krízovej situácie sa teda stali historickými a nemožno ich považovať za dôverné.

232 Žalobkyňa tiež tvrdí, že judikatúra uplatňuje pri posúdení historickej povahy informácií kazuistický prístup. Hoci rozsudok Baumeister stanovil vyvrátiteľnú domnienku o historickej povahe určitých informácií starších ako päť rokov, z tohto rozsudku nemožno vyvodiť, že informácie, ktoré majú menej ako päť rokov, nemožno v nijakom prípade kvalifikovať ako historické informácie.

233 Hneď na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa v rámci žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ musí zákonnosť aktu Únie posudzovať podľa skutkových a právnych okolností existujúcich v čase prijatia aktu (pozri rozsudky z 28. januára 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 82 a citovanú judikatúru, a zo 4. júna 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB, T-376/13, EU:T:2015:361, bod 84 a citovanú judikatúru; v tomto zmysle pozri tiež rozsudok Baumeister,

bod 50). Ako správne uvádza Banco Santander, dátumom, ktorý musí Všeobecný súd zohľadniť na účely posúdenia zákonnosti zamietnutia prístupu k požadovaným informáciám zo strany ECB, je teda dátum prijatia napadnutých rozhodnutí, t. j. 7. november 2017.

- 234 Tvrdenie žalobkyne, že požadované informácie už nie sú pre finančný trh alebo pre konkurentov relevantné, keďže pochádzajú z obdobia pred riešením krízovej situácie Banco Popular, a teda neodrážajú jej aktuálnu situáciu, preto nemôže uspieť.
- 235 Ďalej treba konštatovať, že Súdny dvor v bode 54 rozsudku Baumeister uviedol, že informácie, ktoré mohli v určitej dobe predstavovať obchodné tajomstvo a sú staré päť a viac rokov, sa v dôsledku uplynutia času v zásade považujú za zastarané, ktoré z tohto dôvodu stratili svoj tajný charakter, ibaže by účastník konania, ktorý sa odvoláva na tento charakter, výnimočne preukázal, že tieto informácie napriek svojmu veku stále predstavujú podstatné prvky jeho obchodného postavenia alebo tretej osoby.
- 236 Banco Santander v tejto súvislosti tvrdí, pričom ostatní účastníci jej neodporujú, že požadované informácie pochádzajú predovšetkým z obdobia bezprostredne predchádzajúceho riešeniu krízovej situácie a v niektorých prípadoch zo začiatku roka 2017.
- 237 Požadované informácie mali preto v čase prijatia napadnutých rozhodnutí nanajvýš niekoľko mesiacov, a teda vzhľadom na kritériá uvedené v bodoch 233 a 235 vyššie sa nemohli považovať za historické informácie.
- 238 Toto konštatovanie nemožno spochybníť tvrdením žalobkyne, že z rozsudku Baumeister nijako nevyplýva, že informácie mladšie ako päť rokov sa v nijakom prípade nemôžu kvalifikovať ako historické informácie, a že by sa malo postupovať individuálne v každom jednotlivom prípade. Žalobkyňa tvrdí, že najmä v takom prípade, o aký ide v prejednávanej veci, keď sa požadované informácie týkajú obchodného postavenia úverovej inštitúcie, vo vzťahu ku ktorej bol prijatý program riešenia krízovej situácie, tieto informácie sa po prijatí nástroja riešenia krízovej situácie automaticky stávajú historickými.
- 239 Nemožno však pripustiť, aby prijatie programu riešenia krízovej situácie viedlo k vzniku novej domnienky, podľa ktorej sa informácie týkajúce sa obchodného postavenia úverovej inštitúcie, vo vzťahu ku ktorej bol prijatý program riešenia krízovej situácie, automaticky stávajú historickými. Takýto prístup by v zásade vylučoval uplatnenie výnimky uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 v spojení s článkom 53 ods. 1 druhým pododsekom smernice 2013/36 a s článkom 84 ods. 3 smernice 2014/59.
- 240 Ako správne uvádzajú ECB, Komisia a Banco Santander, Banco Popular pokračovala po 7. júni 2017 v činnosti ako súčasť skupiny Banco Santander až do 28. apríla 2018, keď došlo k jej fúzii zlúčením s Banco Santander.
- 241 Jedným z dôvodov, prečo sa SRB rozhodla prijať vo vzťahu k Banco Popular program riešenia krízovej situácie, bolo zabezpečiť kontinuitu vykonávania jej zásadných funkcií v súlade s článkom 14 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 806/2014. Predaj banke Banco Santander tak umožnil Banco Popular pokračovať v prevádzke za bežných trhových podmienok ako člen skupiny Santander.

- 242 Z toho vyplýva, že ECB sa mohla oprávnenne domnievať, že zverejnenie denného zostatku vkladov Banco Santander od 3. apríla 2017, stavu likvidity Banco Popular a jej podielov kapitálu, informácií týkajúcich sa postavenia Banco Popular na trhu, ako aj jej aktív a pasív a posúdenia vplyvu stavu likvidity Banco Popular na financovanie a prevádzkovú štruktúru jej dcérskej spoločnosti Banco Popular Portugal mohlo v čase prijatia napadnutých rozhodnutí poškodiť záujmy Banco Popular alebo jej materskej spoločnosti aj napriek použitiu nástroja riešenia krízovej situácie.
- 243 Po druhé žalobkyňa v podstate tvrdí, že ECB sa nepodarilo preukázať, že zverejnenie požadovaných informácií by mohlo konkrétne a skutočne poškodiť obchodné záujmy Banco Santander a Banco Popular. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti domnieva, že odôvodnenie napadnutých rozhodnutí je veľmi všeobecné a možno ho uplatniť na ktorúkoľvek banku. Uvádza tiež, že ECB v skutočnosti nezohľadnila riešenie krízovej situácie Banco Popular ani výnimočnosť danej situácie.
- 244 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že žalobkyňa formálne nepredložila žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia. Vzhľadom na znenie písomných podaní žalobkyne sa skôr zdá, že nesúhlasí s odôvodnením, ktoré uviedla ECB.
- 245 Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že povinnosť odôvodnenia predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, lebo táto otázka vyplýva z vecnej zákonnosti sporného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia je totiž formálnym vyjadrením dôvodov, na ktorých toto rozhodnutie spočíva. Pokiaľ sú tieto dôvody postihnuté chybami, je nimi postihnutá zákonnosť rozhodnutia z meritórneho hľadiska, ale nie jeho odôvodnenie, ktoré môže byť dostatočné, aj keď obsahuje chybné dôvody. Výhrady a tvrdenia, ktoré popierajú dôvodnosť aktu, sú teda irelevantné v rámci žalobného dôvodu založeného na neexistencii alebo nedostatočnosti odôvodnenia (pozri rozsudky z 30. mája 2017, Safa Nicu Sepahan/Rada, C-45/15 P, EU:C:2017:402, bod 85 a citovanú judikatúru, a z 29. apríla 2020, Tilly-Sabco/Rada a Komisia, T-707/18, neuvverejnený, EU:T:2020:160, bod 103 a citovanú judikatúru).
- 246 V prvom napadnutom rozhodnutí pritom ECB uvádza, že sprístupnenie požadovaného dokumentu by malo škodlivé dôsledky pre dotknutú úverovú inštitúciu, lebo by sa už nemohla spoliehať na to, že informácie, ktoré poskytla ECB na účely prudenciálneho dohľadu, ostanú dôverné. V tomto rozhodnutí sa tiež spresňuje, že tento režim dôvernosti sa uplatňuje bez ohľadu na skutočnosť, že vo vzťahu k banke bol prijatý program riešenia krízovej situácie.
- 247 V druhom napadnutom rozhodnutí ECB v súvislosti s informáciami týkajúcimi sa stavu likvidity Banco Popular a jej kapitálových podielov vysvetlila, že ich zverejnenie by podnietilo subjekty na trhu ku špekuláciám o stave likvidity Banco Santander a jej potrebách financovania, čo by mohlo viesť k neopodstatnenému finančnému tlaku.
- 248 V treťom napadnutom rozhodnutí ECB konštatovala, že požadované informácie sa týkajú jednak obchodného postavenia Banco Santander na trhu a jednak jej aktív a pasív a že zverejnenie týchto informácií by mohlo mať negatívny dopad na obchodné záujmy Banco Popular a Banco Santander. ECB sa konkrétne domnievala, že posúdenie vplyvu stavu likvidity Banco Popular na financovanie a prevádzkovú štruktúru jej dcérskej spoločnosti Banco Popular Portugal je z obchodného hľadiska citlivé a mohlo by viesť k neopodstatnenej špekulácii o finančnej a likviditnej pozícii skupiny. V uvedenom rozhodnutí sa okrem toho uvádza, že režim služobného tajomstva sa uplatňuje bez ohľadu na skutočnosť, že sa riešila krízová situácia banky.

249 ECB sa preto mohla oprávnene domnievať, že informácie, ku ktorým zamietla prístup na základe článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, mohli v čase prijatia napadnutých rozhodnutí konkrétne a skutočne poškodiť záujmy Banco Popular alebo Banco Santander. Skutočnosť, že napadnuté rozhodnutia obsahujú len veľmi stručné odôvodnenie, pokiaľ ide o otázku, prečo je možné predpokladať takéto poškodenie aj napriek uplatneniu nástroja riešenia krízovej situácie voči Banco Popular, na tomto konštatovaní nič nemení.

250 Vzhľadom na predchádzajúce skutočnosti treba zamietnuť prvú časť založenú na tom, že zverejnenie požadovaných informácií by nespôsobilo ujmu na záujmoch Banco Popular alebo Banco Santander.

2) O druhej časti, ktorá je založená na tom, že sprístupnenie požadovaných dokumentov nenaruša riadne fungovanie systému prudenciálneho dohľadu

251 Pred preskúmaním tvrdení predložených žalobkyňou je potrebné pripomenúť úvahy uvedené v bodoch 157 až 162 vyššie.

252 Ako správne tvrdí Komisia, na posúdenie, ktoré má ECB vykonať v rámci uplatnenia druhej podmienky stanovenej v rozsudku Baumeister, je potrebné uplatniť judikatúru, podľa ktorej ECB disponuje širokou mierou voľnej úvahy na účely určenia, či by zverejnenie určitých informácií mohlo poškodiť verejný záujem, ako je uvedený v článku 4 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2004/258. Posúdenie rizika narušenia riadneho fungovania systému prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií totiž zodpovedá posúdeniu rizika poškodenia verejného záujmu.

253 Okrem toho v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 159 vyššie má posúdenie ECB, pokiaľ ide o otázku, či by sprístupnenie určitých dokumentov narušilo ochranu riadneho fungovania systému prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií, komplexný a chýlostivý charakter vyžadujúci si mimoriadny stupeň obozretnosti.

254 Navyše kritériá, ktoré Súdny dvor stanovil v rozsudku Baumeister na účely posúdenia narušenia riadneho fungovania systému kontroly činnosti investičných spoločností, ktoré sú analogicky uplatniteľné v kontexte prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií, sú veľmi všeobecné, ako to vyžaduje judikatúra uvedená v bode 160 vyššie.

255 Z toho vyplýva jednak, že preskúmanie zákonnosti, ktoré má Všeobecný súd vykonať v tomto rámci, sa obmedzuje na preskúmanie stanovené judikatúrou citovanou v bode 161 vyššie, a jednak, že dodržanie povinnosti ECB z právneho hľadiska dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutia má v zásade o to väčší význam (pozri v tejto súvislosti bod 162 vyššie).

256 V prejednávanej veci ECB v prvom napadnutom rozhodnutí uviedla, že dokument obsahujúci informácie o dennom zostatku vkladov Banco Popular je súčasťou administratívnej dokumentácie týkajúcej sa priebežného dohľadu nad Banco Popular, ako aj záverečnej analýzy zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania Banco Popular.

257 V druhom napadnutom rozhodnutí ECB uviedla, že žalobkyňa nespochybnila analýzu vykonanú v rozhodnutí LS/PT/2017/66 z 11. augusta 2017, podľa ktorej dokument s názvom „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“ z 5. júna 2017 obsahuje informácie o stave likvidity a podieloch kapitálu Banco Popular. Ďalej vysvetlila, že tieto informácie jej poskytla Banco Popular v rámci priebežného prudenciálneho dohľadu.

- 258 Pokiaľ ide o úplné znenie posúdenia FOLTF, ako aj o dokumentáciu, ktorú poskytla Banco Popular a ktorá sa týka najmä jej kapitálovej pozície, stavu jej likvidity a iných podmienok pre ďalšie zachovanie jej povolenia na výkon činnosti, ECB v treťom napadnutom rozhodnutí vysvetlila, že tieto dokumenty sú súčasťou administratívnej dokumentácie týkajúcej sa priebežného prudenciálneho dohľadu a postupu posúdenia FOLTF. Podľa ECB je táto administratívna dokumentácia súčasťou výkonu úloh ECB ako príslušného orgánu dohľadu, ktoré sú stanovené v nariadení č. 1024/2013.
- 259 ECB pritom vo všetkých troch napadnutých rozhodnutiach okrem iného vysvetlila, že pri výkone úloh, ktoré sú jej zverené nariadením č. 1024/2013, je viazaná povinnosťami zachovávať služobné tajomstvo. V tomto kontexte spresnila uplatniteľné právne ustanovenia, ako aj obsah tejto povinnosti zachovávať služobné tajomstvo a poukázala na to, že výnimky z tejto povinnosti zachovávať služobné tajomstvo nie sú v prejednávanej veci uplatniteľné.
- 260 ECB na základe toho dospela k záveru, že zverejnenie dôverných informácií vyplývajúcich z prudenciálneho dohľadu môže poškodiť tak priamo dotknutú úverovú inštitúciu, ako aj bankový systém vo všeobecnosti, keďže banky by sa už nemohli spoliehať na to, že informácie, ktoré poskytli ECB v rámci prudenciálneho dohľadu, si zachovávajú svoju dôvernú povahu.
- 261 V prvom a treťom napadnutom rozhodnutí ECB v tejto súvislosti odkázala na rozsudky z 11. decembra 1985, Hillenius (110/84, EU:C:1985:495, bod 27), a z 12. novembra 2014, Altmann a i. (C-140/13, EU:C:2014:2362, body 31 až 33). ECB v týchto rozhodnutiach tiež uviedla, že riešenie krízovej situácie nezmenilo postavenie Banco Popular ako subjektu, nad ktorým sa vykonáva dohľad, a teda sa vo vzťahu k nej naďalej uplatňuje režim dôvernosti.
- 262 ECB tak poskytla vysvetlenie týkajúce sa uvádzanej potreby ochrany, pričom uviedla, že sprístupnenie požadovaných dokumentov by narušilo najmä bankový systém vo všeobecnosti.
- 263 Tvrdenia žalobkyne tento záver nevyvracajú.
- 264 Po prvé treba totiž zamietnuť tvrdenie žalobkyne, že odôvodnenie je všeobecné a stereotypné. V tejto súvislosti treba zohľadniť skutočnosť, že môže byť nemožné uviesť dôvody odôvodňujúce zamietnutie prístupu ku každému dokumentu, v danom prípade ku každej informácii v dokumentoch, bez toho, aby sa zverejnil obsah tohto dokumentu alebo jeho podstatnej časti, a tým sa výnimka zbavila jej podstatného účelu. V prejednávanej veci by podrobnejšia a individualizovanejšia prezentácia obsahu požadovaného dokumentu mohla vzhľadom na to, že sa naň vzťahujú výnimky týkajúce sa verejného záujmu týkajúceho sa riadneho fungovania systému prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií, ohroziť dôvernosť informácií, ktoré majú zostať dôverné (pozri analogicky rozsudok z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, EU:T:2005:143, bod 84).
- 265 Po druhé treba tiež zamietnuť tvrdenie založené na tom, že zverejnenie informácií, ako sú ukazovatele likvidity, by v nijakom prípade nevytvorilo precedens, podľa ktorého by sa tento druh informácií v budúcnosti na trhu zverejňoval, lebo riešenie krízovej situácie Banco Popular bolo výnimočné.
- 266 Žalobkyni sa totiž nepodarilo spochybníť posúdenie ECB, podľa ktorého by zverejnenie určitých informácií mohlo narušiť vzájomnú dôveru medzi ECB a inštitúciami, nad ktorými vykonáva dohľad, ktorá je pre mechanizmus prudenciálneho dohľadu nevyhnutná. V tejto súvislosti skutočnosť, že riešenie krízovej situácie bánk zostáva výnimočným nástrojom a že ECB získala

určité informácie len výnimočne, nemá nijaký vplyv na riziko, že iné inštitúcie sa už nebudú môcť spoliehať na to, že informácie, ktoré budú môcť v budúcnosti poskytnúť ECB v rámci prudenciálneho dohľadu, si zachovajú svoju dôvernú povahu.

- 267 Okrem toho podľa judikatúry môže inštitúcia Únie vychádzať z hypotetického správania trhových subjektov a z účinkov tohto správania na budúce zásahy (pozri analogicky rozsudok zo 4. júna 2015, *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB*, T-376/13, EU:T:2015:361, bod 78).
- 268 ECB preto mohla platne vychádzať z rizika špekulácií subjektov na trhu na základe údajov o stave likvidity Banco Popular pred riešením jej krízovej situácie, lebo tieto údaje možno rozumne predvídateľným spôsobom považovať za informácie, ktoré môžu vyvolať špekulácie, a tým ohroziť riadne fungovanie systému prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií.
- 269 Na základe predchádzajúcich úvah treba konštatovať, že žalobkyni sa nepodarilo preukázať, že ECB sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že sprístupnenie požadovaných dokumentov by mohlo narušiť riadne fungovanie systému prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií.
- 270 Druhú časť, ktorá je založená na tom, že zverejnenie požadovaných informácií nenaruša riadne fungovanie systému prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií, je teda potrebné zamietnuť.
- 271 Preto treba dospieť k záveru, že požadované dokumenty, ku ktorým ECB zamietla prístup na základe článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, obsahujú dôverné informácie v zmysle článku 53 ods. 1 druhého pododseku smernice 2013/36 a článku 84 ods. 3 smernice 2014/59.

3. O tretej výhrade, ktorá je založená na tom, že na požadované dokumenty sa uplatňujú výnimky stanovené v článku 53 ods. 1 treťom pododseku smernice 2013/36 a v článku 84 ods. 6 smernice 2014/59

- 272 V rámci svojej tretej výhrady žalobkyňa tvrdí, že ustanovenia článku 53 ods. 1 tretieho pododseku smernice 2013/36 a článku 84 ods. 6 smernice 2014/59 oprávňujú ECB poskytnúť prístup k požadovaným dokumentom v rámci súdneho konania alebo na účely súdneho konania. Predovšetkým z teleologického výkladu uvedených ustanovení vyplýva, že existuje výnimka z dôvernosti, keď je prístup k požadovaným dokumentom nevyhnutný na účely výkonu práva na účinnú súdnu ochranu v rámci súdneho konania, ktoré súvisí so správaním inštitúcie alebo orgánu Únie.
- 273 Žalobkyňa dodáva, že podľa judikatúry je na posúdenie dôvernej povahy informácie potrebné vyvážiť legitímne záujmy, ktoré bránia jej sprístupneniu, so všeobecným záujmom. Zvláštnosti prejednávanej veci, konkrétne skutočnosť, že bývalí akcionári Banco Popular chcú poznať okolnosti, za akých prebehlo riešenie krízovej situácie Banco Popular, odôvodňujú zverejnenie požadovaných informácií. V tejto súvislosti je podľa žalobkyne zásadné zohľadniť skutočnosť, že na Všeobecný súd podala žalobu o neplatnosť (zapísanú do registra pod číslom T-628/17) proti programu riešenia krízovej situácie a žalobu o mimozmluvnú zodpovednosť (zapísanú do registra pod číslom T-714/17). Jediným cieľom informácií požadovaných v prejednávanej veci je použiť ich ako dôkazy v rámci týchto dvoch žalôb.

- 274 Žalobkyňa zdôrazňuje, že potrebuje poznať najmä problémy s likviditou, ktoré viedli k riešeniu krízovej situácie Banco Popular, avšak tak posúdenie FOLTF, ako aj program riešenia krízových situácií boli v tejto súvislosti scenzurované. Prístup k týmto údajom by jej umožnil predložiť dôkazy na podporu jej tvrdenia, že stav likvidity Banco Popular nebol dostatočne závažný na to, aby sa rozhodlo o riešení jej krízovej situácie, a že všetky problémy s likviditou súviseli s vyhláseniami predsedníčky SRB.
- 275 ECB podporovaná Radou a Banco Santander spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 276 V tejto súvislosti je potrebné najprv uviesť, že Súdny dvor v bode 30 rozsudku z 13. septembra 2018, Buccioni (C-594/16, ďalej len „rozsudok Buccioni“, EU:C:2018:717), uviedol, že osobitné prípady, v ktorých všeobecný zákaz sprístupnenia dôverných informácií, ktoré majú k dispozícii príslušné orgány, stanovený v článku 53 ods. 1 smernice 2013/36 výnimočne nebráni tomu, aby tieto informácie boli oznámené alebo používané, sú taxatívne uvedené v tejto smernici. Súdny dvor okrem toho v bode 37 uvedeného rozsudku spresnil, že výnimky stanovené smernicou 2013/36 zo všeobecného zákazu sprístupňovať dôverné informácie sa majú vykladať striktné.
- 277 Tie isté úvahy sa analogicky uplatňujú na výnimku zo zákazu zverejňovania stanovenú v článku 84 ods. 6 smernice 2014/59.
- 278 Tvrdenia žalobkyne treba preskúmať práve s prihliadnutím na tieto úvahy.
- 279 Pokiaľ ide po prvé o článok 53 ods. 1 tretí pododsek smernice 2013/36, toto ustanovenie stanovuje, že „ak je na úverovú inštitúciu vyhlásený konkurz alebo sa začala jej nútená likvidácia, dôverné informácie, ktoré sa netýkajú tretích strán zapojených do pokusov o záchranu predmetnej úverovej inštitúcie, sa môžu napriek tomu zverejniť v občianskoprávnom alebo obchodnom konaní“.
- 280 V prejednávanej veci pritom, ako správne tvrdí ECB, na Banco Popular nebol vyhlásený konkurz ani sa nezačala jej nútená likvidácia. Z programu riešenia krízovej situácie naopak vyplýva, že jeho cieľom bol najmä odpredaj obchodnej činnosti Banco Popular v prospech Banco Santander. Tento odpredaj umožnil Banco Popular pokračovať v prevádzke za bežných trhových podmienok ako člen skupiny Santander.
- 281 Okrem toho z nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že toto nariadenie č. 806/2014 stanovuje uplatnenie nástroja riešenia krízových situácií v prípade zlyhávajúcej inštitúcie práve s cieľom vyhnúť sa likvidácii v rámci bežného konkurzného konania.
- 282 SRB tak pred prijatím opatrenia na riešenie krízových situácií musí v kontexte posúdenia podmienky, podľa ktorej riešenie krízovej situácie musí byť vo verejnom záujme, stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014, predovšetkým posúdiť, či nie je riešenie krízovej situácie platobne neschopného subjektu vhodnejšie ako jeho likvidácia. V tejto súvislosti sa v odôvodnení 58 nariadenia č. 806/2014 uvádza, že v prípade, keď by likvidácia zlyhávajúceho subjektu v rámci bežného konkurzného konania mohla ohroziť finančnú stabilitu, prerušiť poskytovanie základných služieb a negatívne ovplyvniť ochranu vkladateľov, je vo verejnom záujme uplatňovať nástroje riešenia krízových situácií.

- 283 V nadväznosti na prijatie opatrenia na riešenie krízových situácií v súlade s článkom 15 ods. 1 písm. g), článkom 20 ods. 16 a článkom 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014 sa ďalej musí v rámci posúdenia nezávislým znalcom porovnať skutočné zaobchádzanie s akcionármi a veriteľmi v rámci riešenia krízovej situácie so zaobchádzaním, ktorého by sa im dostalo, ak by bol subjekt v čase prijatia rozhodnutia o opatrení predmetom bežného konkurzného konania. Ak sa skonštatuje, že akcionárom a veriteľom sa v rámci riešenia krízovej situácie vyplátilo menej ich pohľadávok, než by sa im vyplátilo v rámci bežného konkurzného konania, v zásade by mali mať nárok na vyplatenie náhrady.
- 284 Vzhľadom na tieto skutočnosti treba dospieť k záveru, že konkurz má podstatne odlišnú povahu a ciele ako riešenie krízových situácií, takže analogické uplatnenie článku 53 ods. 1 tretieho pododseku smernice 2013/36 na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, je vylúčené.
- 285 Takéto analogické uplatnenie uvedeného ustanovenia by bolo tiež v rozpore so zásadami pripomenutými v bode 276 vyššie, podľa ktorých výnimky zo všeobecného zákazu zverejnenia dôverných informácií stanovené smernicou 2013/36 sú stanovené taxatívne a musia sa vykladať reštriktívne.
- 286 Z toho vyplýva, že výnimka stanovená v článku 53 ods. 1 treťom pododseku smernice 2013/36 sa v prejednávanej veci neuplatňuje.
- 287 Po druhé, pokiaľ ide o výnimku zo zásady služobného tajomstva stanovenú v článku 84 ods. 6 smernice 2014/59, toto ustanovenie stanovuje, že týmto článkom nie sú dotknuté vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa zverejňovania informácií na účely súdnych konaní v trestnoprávných a občianskoprávných veciach.
- 288 Ako pritom správne uvádza ECB, žalobkyňa nepoukázala na nijaké ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré by vyžadovalo zverejnenie požadovaných dokumentov.
- 289 Navyše článok 84 ods. 6 smernice 2014/59 sa vzťahuje na výnimočné zverejňovanie dôverných informácií v rámci vnútroštátnych konaní. Žalobkyňa pritom nepopiera, že motiváciou jej žiadosti o prístup bol jej zámer podať žalobu na Všeobecný súd.
- 290 Výnimka stanovená v článku 84 ods. 6 smernice 2014/59 sa teda v prejednávanej veci taktiež neuplatňuje.
- 291 Tvrdenia žalobkyne nemôžu spochybníť tieto úvahy.
- 292 Po prvé tvrdenie žalobkyne, že pravidlo o dôvernosti sa neuplatňuje, ak žiadateľ predložil presné a súhlasné indicie nasvedčujúce tomu, že uvedené informácie sa ukazujú ako relevantné na účely občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania, ktoré prebieha alebo sa má začať, sa musí zamietnuť. Žalobkyňa sa na podporu tohto tvrdenia odvoláva na rozsudok Buccioni. Treba pritom uviesť, že vec, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Buccioni, sa na rozdiel od prejednávanej veci týkala úverovej inštitúcie, voči ktorej bola začatá nútená likvidácia (rozsudok Buccioni, bod 17). Ako bolo pritom uvedené v bodoch 281 až 285 vyššie, článok 53 ods. 1 tretí pododsek smernice 2013/36 sa nemôže uplatňovať extenzívne, inak by bola porušená zásada reštriktívneho výkladu výnimiek zo zásady dôvernosti, ktorú pripomenul samotný Súdny dvor v bode 37 rozsudku Buccioni.

- 293 V každom prípade prístup zaujatý v rozsudku Buccioni nemožno uplatniť na prejednávajúcu vec. V bodoch 38 a 40 tohto rozsudku sa totiž uvádza, že žiadateľ musí predložiť presné a súhlasné indície nasvedčujúce tomu, že požadované informácie sa ukazujú ako relevantné na účely občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania, ktoré prebieha alebo sa len má začať a ktorého predmet musí byť žiadateľom presne identifikovaný. Takýto prístup by pritom viedol k uplatneniu *contra legem* článku 6 rozhodnutia 2004/258, ktorý stanovuje, že žiadateľ nie je povinný uviesť dôvody svojej žiadosti. Neexistencia povinnosti preukázať akýkoľvek záujem na žiadosti o prístup je jedným zo základných kameňov režimov prístupu k dokumentom, ktorý podľa ustálenej judikatúry neumožňuje práve to, aby sa so žiadateľmi o prístup zaobchádzalo rozdielne v závislosti od ich konkrétnych záujmov alebo potrieb (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, EU:T:2005:143, body 50 až 56, a zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 82).
- 294 Ako navyše správne tvrdí ECB, keď sa dokument sprístupní v nadväznosti na žiadosť predloženú v rámci režimu prístupu verejnosti k dokumentom, stáva sa verejným *erga omnes*. Súdny dvor pritom v rozsudku Buccioni rozhodol, že príslušné orgány môžu za podmienok uvedených v bode 38 tohto rozsudku zverejniť dôverné informácie na účely občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania, ktoré prebieha alebo sa len má začať, pričom „predmetné informácie sa nesmú použiť mimo takeého konania“. Rozhodnutie 2004/258, konkrétne jeho článok 9, ktorý sa zaoberá prístupom po podaní žiadosti, však nestanovuje možnosť poskytnúť osobe z radov verejnosti prístup k dokumentu a zároveň jej uložiť zákaz sprístupniť tento dokument iným osobám. Takáto možnosť by bola v rozpore so zmyslom a logikou uvedeného rozhodnutia, keďže v prípade, keď sa uplatňujú výnimky z práva na prístup stanovené v článku 4 tohto rozhodnutia, prístup k uvedenému dokumentu sa jednoducho zamietne (pozri analogicky uznesenie zo 7. marca 2013, Henkel a Henkel France/Komisia, T-64/12, neuverejnené, EU:T:2013:116, bod 47).
- 295 Po druhé tvrdenie žalobkyne, uvedené subsidiárne, ktorým sa domáha toho, aby jej Všeobecný súd povolil prístup k dotknutým dokumentom vo forme záväzku zachovania dôvernosti, nielenže naráža na úvahy týkajúce sa povahy režimov prístupu verejnosti k dokumentom, ktoré boli pripomenuté v bode 293 vyššie, ale tiež neberie do úvahy skutočnosť, že článok 104 rokovacieho poriadku stanovuje, že dokument, ku ktorému inštitúcia odmietla prístup a ktorý bol predmetom dokazovania, sa ostatným účastníkom konania neoznami. Cieľom tohto pravidla je zabrániť tomu, aby sa žaloba stala v dôsledku oznámenia dotknutého dokumentu žiadateľovi o prístup bezpredmetnou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 39). Okrem toho prístup vo forme záväzku zachovania dôvernosti, ako ho navrhuje žalobkyňa, je jedným zo spôsobov, ktoré stanovuje rokovací poriadok na účely predloženia a použitia informácií, ktorými disponuje jeden z účastníkov konania, pred Všeobecným súdom v rámci toho istého konania.
- 296 Po tretie žalobkyňa nemôže tvrdiť, že skutočnosť, že niektoré výnimky zo zásady dôvernosti sa uplatňujú z dôvodu existencie konaní pred vnútroštátnymi súdmi, nebráni uplatneniu týchto výnimiek v rámci tohto sporu pred Všeobecným súdom, čo podľa nej vedie k absurdnej situácii, v ktorej vnútroštátne súdy môžu mať prístup k dokumentom inštitúcií Únie, zatiaľ čo Všeobecný súd k nim nemôže mať prístup. Jednak totiž z dôvodov uvedených v bode 295 vyššie Všeobecnému súdu neprináleží, aby v rámci konania o prístupe k dokumentom nariadil, aby sa žalobcovi sprístupnil dokument, ku ktorému mu bol zamietnutý prístup. Taktiež treba uviesť, že aj keď sa režim vykonávania dôkazov pred súdmi Únie líši od režimu vykonávania dôkazov pred vnútroštátnymi súdmi, tento režim nie je o nič menej komplexný. Po prvé totiž článok 89 a nasl. rokovacieho poriadku stanovujú, že Všeobecný súd môže v rámci sporu navrhnúť alebo nariadiť

predloženie dokumentu jedným z účastníkov sporu. Po druhé Všeobecný súd môže na základe článku 24 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie požiadať inštitúcie, orgány alebo úrady alebo agentúry, ktoré nie sú účastníkmi konania, aby poskytli všetky informácie, ktoré považuje za potrebné pre preskúmanie sporu. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Všeobecný súd má rovnako ako vnútroštátne súdy k dispozícii všetky potrebné prostriedky na to, aby mal prístup k dokumentom týkajúcim sa prudenciálneho dohľadu a aby riadne vykonal dokazovanie vo veci, ktorá mu bola v tejto oblasti predložená.

- 297 Po štvrté judikatúra, ktorú žalobkyňa cituje v bodoch 38 a 39 žaloby na podporu svojho tvrdenia, že zvláštnosti prejednávanej veci odôvodňujú vzhľadom na rôzne dotknuté záujmy zverejnenie požadovaných informácií, nevyvracia konštatovania uvedené v rámci analýzy tretej výhrady. Rozsudky z 9. júna 2010, *Éditions Jacob/Komisia* (T-237/05, EU:T:2010:224, bod 90), a z 24. mája 2011, *NLG/Komisia* (T-109/05 a T-444/05, EU:T:2011:235, bod 140), sa totiž týkajú uplatnenia zásady služobného tajomstva Komisiou v kontexte práva hospodárskej súťaže. Všeobecný súd v týchto dvoch rozsudkoch spresnil, že povinnosť zachovávať služobné tajomstvo nemá taký rozsah, aby mohla odôvodniť všeobecné a abstraktné zamietnutie prístupu k dokumentom obsahujúcim obchodné informácie o zúčastnených podnikoch. Posúdenie dôvernej povahy týchto informácií vyžaduje vyváženú záujmov, ktoré odporujú ich sprístupneniu, a všeobecného záujmu, ktorý vyžaduje, aby inštitúcie Únie pri výkone svojich činností čo najviac rešpektovali zásadu otvorenosti.
- 298 Táto judikatúra však nie je uplatniteľná na prejednávajúcu vec.
- 299 ECB totiž v kontexte prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií úverových inštitúcií podlieha pravidlám primárneho a sekundárneho práva, ktoré boli predmetom výkladu Súdneho dvora v rozsudkoch *Baumeister a Buccioni*. Podľa týchto rozsudkov článok 53 ods. 1 smernice 2013/36 ukladá povinnosť zachovávať služobné tajomstvo ako všeobecné pravidlo (rozsudky *Baumeister*, bod 33, a *Buccioni*, bod 29). V tomto kontexte Súdny dvor stanovil podmienky, za akých sa niektoré informácie považujú za dôverné, a teda sa na ne vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo. Ak sú tieto podmienky splnené, na dotknuté informácie sa môže, tak ako v prejednávanej veci, vzťahovať článok 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 a na to, aby ECB mohla zamietnuť prístup k nim, nie je potrebné vykonať nijaké vyváženú záujmov.
- 300 Ďalej, ako správne zdôrazňuje ECB, judikatúra citovaná žalobkyňou sa týkala vecí, na ktoré sa uplatňoval článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, ktorý na rozdiel od článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 stanovuje vyváženú dotknutých záujmov.
- 301 Vzhľadom na predchádzajúce skutočnosti je potrebné tretiu výhradu zamietnuť.
- 302 Treba teda konštatovať, že vzhľadom na to, že požadované dokumenty obsahujú dôverné informácie (pozri bod 271 vyššie) a výnimky zo zásady dôvernosti sa neuplatňujú, ECB mohla v súlade so zákonom založiť napadnuté rozhodnutia na článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258. Prvý žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť.
- 303 Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že po prvé, pokiaľ ide o informácie týkajúce sa stavu likvidity Banco Popular a jej podielov kapitálu, druhé napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom založené na dôvodoch, ktoré sú v ňom uvedené a ktoré sa týkajú výnimky stanovenej v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258.

- 304 Po druhé, pokiaľ ide o dokumenty, ku ktorým bol zamietnutý prístup v rámci tretieho napadnutého rozhodnutia, toto rozhodnutie je v súlade so zákonom založené na dôvodoch, ktoré sú v ňom uvedené a ktoré sa týkajú výnimky stanovenej v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258.
- 305 Po tretie, pokiaľ ide o poskytnuté záruky, druhé napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom založené na dôvodoch, ktoré sú v ňom uvedené a ktoré sa týkajú výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážke rozhodnutia 2004/258 (pozri bod 170 vyššie).
- 306 Z týchto konštatovaní vyplýva, že hoci bol prístup k dokumentom a informáciám uvedeným v bodoch 303 až 305 vyššie zamietnutý aj na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky rozhodnutia 2004/258, nie je potrebné rozhodnúť o dôvodnosti tretieho žalobného dôvodu založeného na porušení tohto ustanovenia. Tretí žalobný dôvod sa totiž musí zamietnuť ako v každom prípade neúčinný, keďže na to, aby boli napadnuté rozhodnutia právne dôvodné, stačí, aby bola oprávnená jedna z výnimiek, ktoré ECB vznesla na účely zamietnutia prístupu k požadovaným dokumentom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. novembra 2020, Bronckers/Komisia, T-166/19, EU:T:2020:557, bod 78 a citovanú judikatúru).

F. O štvrtom žalobnom dôvode, ktorý je založený na porušení článku 47 Charty

- 307 Na podporu svojho štvrtého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že ECB porušila článok 47 Charty v rozsahu, v akom jej zamietnutie prístupu na základe napadnutých rozhodnutí zabránilo v prístupe k dokumentom, z ktorých ECB vychádzala pri rozhodovaní o riešení krízovej situácie Banco Popular. Žalobkyňa sa domnieva, že existuje ustálená judikatúra, podľa ktorej účinná súdna ochrana zakotvená článkom 47 Charty vyžaduje, aby sa dotknutá osoba mohla oboznámiť s dôvodmi rozhodnutia, ktoré bolo voči nej prijaté. Žalobkyňa sa ďalej domnieva, že vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti, ktorá je súčasťou práva na obranu, účastníci konania musia mať právo oboznámiť sa so všetkými dôkazmi alebo vyjadreniami predloženými pred súdom, aby mohli jeho rozhodnutie ovplyvniť a k týmto dôkazom sa vyjadriť. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa žalobkyňa domnieva, že prijatie správneho aktu, ktorý zbavuje jednotlivcov ich majetku na základe dokumentov, s ktorými sa nemohli oboznámiť, predstavuje porušenie ich základného práva na účinnú súdnu ochranu.
- 308 Žalobkyňa pripúšťa, že existuje výnimka zo všeobecného pravidla o prístupnosti dokumentov v niektorých konaniach, ak sa zamietnutie prístupu odporúča z naliehavých dôvodov súvisiacich s bezpečnosťou štátu. Trvá však na tom, že v prejednávanej veci to tak nie je. Dodáva, že požadované dokumenty sa týkajú konkrétnej skutočnosti, a to stavu likvidity Banco Popular.
- 309 Žalobkyňa sa navyše domnieva, že článok 53 ods. 1 smernice 2013/36, ako aj článok 84 smernice 2014/59 povoľujú šírenie dôverných informácií v rámci občianskoprávných, obchodných alebo trestných konaní vo veciach zlyhania úverových inštitúcií na vnútroštátnej úrovni. V tejto súvislosti spresňuje, že tieto výnimky zo zásady dôvernosti je potrebné považovať za uplatniteľné aj v konaniach pred súdom Únie podľa článku 47 Charty.
- 310 Žalobkyňa na záver tvrdí, že kvalifikovanie požadovaných dokumentov ako dôverných dokumentov predstavuje v každom prípade neprimerané opatrenie, ktoré nespĺňa podmienky stanovené v článku 52 Charty.
- 311 ECB, ktorú v tejto súvislosti podporuje Komisia a Banco Santander, nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne.

- 312 Článok 47 Charty zakotvuje vo svojom prvom odseku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom a vo svojom druhom odseku právo na spravodlivý proces.
- 313 Podľa ustálenej judikatúry právo na účinnú súdnu ochranu vyžaduje, aby dotknutá osoba mala možnosť zoznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia dôvodov na základe jej žiadosti, bez toho, aby bola dotknutá právomoc príslušného súdu vyžadovať od dotknutého orgánu oznámenie týchto dôvodov s cieľom umožniť jej brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, a aby tento súd mal možnosť v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého rozhodnutia (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 100 a citovanú judikatúru; rozsudok z 3. februára 2021, Ramazani Shadary/Rada, T-122/19, neuvverejnený, EU:T:2021:61, bod 50).
- 314 V prejednávanej veci sú jedinými rozhodnutiami, ktoré ECB prijala voči žalobkyni, tri napadnuté rozhodnutia. Žalobkyňa sa pritom mohla oboznámiť s dôvodmi týchto rozhodnutí a mohla ich napadnúť na Všeobecnom súde touto žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ, čo preukazuje existenciu jej práva na účinný prostriedok nápravy.
- 315 V rozpore s tvrdením žalobkyne uvedeným v bode 73 žaloby ECB neprijala „rozhodnutie riešiť krízovú situáciu Banco Popular“, ale vo svojom posúdení FOLTF vyhlásila, že táto úverová inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 4 nariadenia č. 806/2014. Toto posúdenie FOLTF má povahu prípravného aktu, ktorého cieľom bolo umožniť SRB prijať rozhodnutie vo veci riešenia krízovej situácie Banco Popular (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 6. mája 2019, ABLV Bank/ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, bod 36). Posúdenie FOLTF ako také teda v nijakom prípade nemalo záväzný právny účinok, ktorým by mohli byť dotknuté záujmy žalobkyne v rozsahu, v akom by podstatným spôsobom menilo jej právne postavenie, keďže toto jej postavenie mohlo zmeniť len prijatie a následné nadobudnutie účinnosti programu riešenia krízovej situácie v zmysle článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014.
- 316 V prípade, ak by sa mal tento žalobný dôvod chápať v tom zmysle, že žalobkyňa v skutočnosti tvrdí, že jej právo na účinný prostriedok nápravy bolo porušené z dôvodu, že nepoznala dokumenty, ktoré slúžili ako základ pre prijatie rozhodnutia, ktoré viedlo k prevodu obchodnej činnosti Banco Popular na Banco Santander, t. j. rozhodnutia výkonného zasadnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií SRB/EES/2017/08 zo 7. júna 2017 o programe riešenia krízovej situácie Banco Popular, treba pripomenúť, že toto rozhodnutie bolo napadnuté žalobou o neplatnosť, ktorú žalobkyňa podala na Všeobecný súd vo veci T-628/17.
- 317 Judikatúra vo veciach práva na účinnú súdnu ochranu pritom nevyžaduje, aby ECB v rámci žiadosti podanej na základe rozhodnutia 2004/258 poskytla prístup k určitým dokumentom, ktoré žiadatelia o prístup údajne potrebujú na prípravu žaloby o neplatnosť rozhodnutia prijatého inou inštitúciou. Toto konštatovanie vyplýva z charakteristík režimu prístupu k dokumentom zavedeného rozhodnutím 2004/258.
- 318 Po prvé článok 1 rozhodnutia 2004/258 totiž stanovuje, že účelom tohto rozhodnutia je vymedziť podmienky upravujúce žiadosti verejnosti o prístup k dokumentom v držbe ECB. Cieľom rozhodnutia 2004/258 teda nie je riešiť otázky týkajúce sa dôkazov, ktoré majú účastníci konania predložiť v rámci súdneho konania (pozri analogicky rozsudky zo 14. mája 2019, Commune de Fessenheim a i./Komisia, T-751/17, EU:T:2019:330, bod 123, a z 30. januára 2020, CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb/Komisia, T-168/17, neuvverejnený, EU:T:2020:20, bod 74).

- 319 Po druhej podľa článku 2 ods. 1 rozhodnutia 2004/258 má právo na prístup k dokumentom ECB „každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte“. Účelom rozhodnutia 2004/258 teda nie je stanoviť pravidlá určené na ochranu osobitného záujmu, ktorý by mohla mať tá či oná osoba na sprístupnení dokumentu (pozri analogicky rozsudky z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 43, z 30. januára 2020, CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb/Komisia, T-168/17, neuverejnený, EU:T:2020:20, bod 74, a zo 6. februára 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña/Komisia, T-485/18, EU:T:2020:35, bod 80).
- 320 Po tretie treba pripomenúť, že keď sa dokument sprístupní v nadväznosti na žiadosť predloženú na základe rozhodnutia 2004/258, stáva sa verejným *erga omnes* v tom zmysle, že tento dokument bude môcť byť oznámený iným žiadateľom a každý bude mať právo na prístup k nemu. Takýto účinok *erga omnes* by pritom zjavne prekračoval rozsah oprávnených záujmov účastníka konania, ktorý sa dovoľáva svojho práva na účinný prostriedok nápravy na účely dokazovania v inej veci prejednávanej na Všeobecnom súde (pozri v tomto zmysle uznesenie z 1. septembra 2015, Pari Pharma/EMA, T-235/15 R, EU:T:2015:587, bod 71).
- 321 Otázka, či určitá osoba potrebuje určitý dokument na prípravu žaloby o neplatnosť, patrí do rámca preskúmania tejto žaloby (pozri analogicky rozsudky z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, EU:T:2005:143, bod 55, a z 26. mája 2016, International Management Group/Komisia, T-110/15, EU:T:2016:322, bod 57). Žalobkyňa by teda prípadne mohla užitočne uplatniť žalobný dôvod založený na porušení článku 47 Charty len v rámci žaloby podanej proti rozhodnutiu, ktorým bol prijatý program riešenia krízovej situácie Banco Popular, teda v rámci konania vo veci T-628/17. Ako správne pripomína ECB a Komisia, Všeobecný súd bude môcť v rámci tejto veci účinne využiť osobitný a komplexný režim predkladania a používania dokumentov stanovený v jeho rokovacom poriadku (pozri v tejto súvislosti bod 296 vyššie).
- 322 Vzhľadom na predchádzajúce skutočnosti treba dospieť k záveru, že ECB sa nedopustila porušenia článku 47 Charty. Štvrtý žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť.
- 323 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné zrušiť druhé napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom zamietá prístup k výsledku hlasovania Rady guvernérov ECB uvedenému v zápisnici zo 447. zasadnutia Rady guvernérov ECB, a v zostávajúcej časti žalobu zamietnuť.

V. O trovách

- 324 Podľa článku 134 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Všeobecný súd medzi nich rozdelí nahradenie trov konania. Keďže v prejednávanej veci ECB a žalobkyňa nemali úspech v časti predmetu konania, je oprávnené rozhodnúť, že žalobkyňa znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť dve tretiny trov konania ECB.
- 325 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku inštitúcie, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Z toho vyplýva, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.
- 326 Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd nariadiť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto článku. V prejednávanej veci je potrebné rozhodnúť, že Banco Santander, ktorá vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov ECB, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (ECB) LS/MD/17/406 zo 7. novembra 2017 sa zrušuje v rozsahu, v akom zamietá prístup k výsledku hlasovania Rady guvernérov ECB uvedenému v zápisnici zo 447. zasadnutia Rady guvernérov ECB.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.**
- 3. Aeris Invest Sàrl znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť dve tretiny trov konania, ktoré vznikli ECB.**
- 4. ECB znáša jednu tretinu svojich vlastných trov konania.**
- 5. Európska komisia a Banco Santander S.A. znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Collins

Kreuschitz

Csehi

De Baere

Steinfatt

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. októbra 2021.

Podpisy